

РІК LXIX, Ч. 9

ВЕРЕСЕНЬ – 2012 – SEPTEMBER

№ 9, VOL. LXIX

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXIX ВЕРЕСЕНЬ Ч. 9

Україномовний редактор – Лідія Слиж
Англomовний редактор – Олесь Валло

Редакційна колеґія:

Маріанна Заяць (з уряду) – голова СУА
Оленка Шкробут, Вірляна Ткач,
Святослава Гой-Стром

ISSN 0740-0225

UKRAINIAN NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXIX SEPTEMBER № 9

Ukrainian-language editor – Lidia Slysh
English-language editor – Olesia Wallo

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President
Olenka Shkrobut, Viriana Tkacz,
Sviatoslava Goy-Strom

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лідія Слиж. «І чужому научайтесь, свого не цурайтесь...»	1
Маріанна Заяць. Ділимось вітками та думками	2
Пожертви на Тривалий фонд СУА жіночих/ґендерних студій	4
Анна Кравчук. Перша декада співпраці СУА зі Союзом Українок України на чолі з Атеною Пашко	5
Відійшла у Вічність Ірина Стасів-Калинець	9
Наша обкладинка	9
Відкритий лист СУА до Президента України В. Януковича	10
Маріанна Онуфрик. Микола Лисенко	11
Olesia Wallo. Volodymyr Ivasiuk: the Symbol of an Era	12
Марта Богачевська Хомяк. Букет на сотий день народження ..	13
Anna Krawczuk. UNWLA and the First Steps of Alliance with Soyuz Ukrayinok of Ukraine	14
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, Views & News	17
Olesia Wallo. L'viv Radio Reports on the UNWLA's Collaboration with Hospital #8	18
Welcome New Members	19
Orysia Nazar Zinycz. Ukrainian Woven Rugs	19
Діяльність Округ і Відділів СУА	21
Марта Тарнавська. Бувальщина	25
Вісті Стипендійного Бюро СУА	26
Добродійність	28
Olesia Wallo. Ukraine at the Olympic Games in London	30
Our Cover Artist	30
Kristina Efimenko. Hot Arizona Summers Don't Scare Off Visitors	31
Відійшла у вічність	32
Ihor Magun. Pap Test	33
Святослав Левицький. Лісова школа (казка)	34
Наше харчування	36

На обкладинці: Катерина Кричевська-Росандіч, *Пралі*.

On the cover: Kateryna Krychevsky-Rosandich, *Laundry Day*.

- Редакція не завжди поділяє позицію авторів.
- Редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.
- Передруки і переклади матеріалів дозволені за письмовою згодою редактора.
- За точність викладення фактів відповідає лише автор.
- Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.
- Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.
- **ПРОСИМО НЕГАЙНО ПОВІДОМЛЯТИ АДМІНІСТРАЦІЮ ПРО ЗМІНИ АДРЕСИ – ЗМІНИ РОБИМО БЕЗКОШТОВНО.**
- **Посмертні згадки та знімки поміщуємо безкоштовно.**
- Просимо авторів присилати статті до **10 числа місяця**.
- Просимо авторів подавати свої **контактні інформації** зі статтями, щоб редакція могла до Вас звернутися в разі потреби.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”**

203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2012 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:

Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org

Адміністратор: Оля Стасюк

Канцелярйні години: **вівторок, середа, четвер – 11 – 7**

UNWLA / *Our Life*

203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706

Administrator: **Olha Stasiuk**

Office hours: **T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.**

\$3 Один примірник / Single copy

\$40 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою **членської вкладки** через відділ. **Передплатникам** письмово нагадується про відновлення передплати.

Our Life magazine is included in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch. **Subscribers** are sent renewal letters.

«І чужому навчаються, свого не цураються...»

Ці пророчі слова великого Кобзаря приходять на думку щороку у вересні, коли в школах починається новий навчальний рік. Чому ми так вболіваємо за те, щоб наші діти не лише вміли розмовляти мовою наших предків, але й знали історію, літературу, географію, культуру свого народу? Відповідь проста: без минулого немає майбутнього. Іншими словами, якщо ми хочемо зберегти на американському континенті українську ідентичність, то святим обов'язком кожного з нас є передати національні надбання нашого народу молоді. Адже майбутнє і Америки, і України саме в руках молоді.

Не треба доводити, що знання рідної мови приходять через материнське слово. Відомо, що українська мати є берегинею роду. Якщо хочемо, щоб наш рід не пропав, щоб його корені розвивалися, – посилаймо наших дітей до шкіл українознавства. Там, де такі школи відсутні, скористаймося знаннями новоприбулих українок, багато з яких мають високу педагогічну освіту і навчають наших дітей писати і читати українською мовою.

Велику роль у патріотичному вихованні підростаючого покоління відіграють молодіжні організації Пласт і СУМ. З кожним роком вони поповнюються новими молодими членами, батьки яких зацікавлені у вихованні своїх дітей в українському дусі. В літніх таборах молодь готується до складних викликів сьогодення, де вимагаються не тільки знання, а й лідерські якості, уміння розв'язувати складні завдання, працювати в команді та приходити на допомогу один одному.

Приємно констатувати, що у зв'язку зі 100-літнім ювілеєм Пласту, української скавтської організації цього року на урочистості відзначення цієї знаменної дати з'їдуться пластуни з усього світу. В час, коли пишуться ці рядки, до Львова – колиски Пласту прибувають майже дві тисячі пластунів, серед яких також і представники Сполучених Штатів Америки. Кожен учасник повинен відчути тут дух України, де 100 років тому, коли не було самостійної держави, молодь все-таки уміла гуртуватися.

В Україні в останні роки створилася традиція у перший день зустрічі з школою приходити до неї у вишиванках та з пишними букетами квітів. Вулиці та шкільні подвір'я міст і сіл заповнюються гамором та веселими барвами кольорового розмаїття. А як буде в цьому році? Тривожні думки знову стискають батьківські серця. Адже, школа – це не тільки храм науки, де діти набирають певних знань з різних пред-

метів, але і один із основних чинників виховання та формування свідомості людини. За роки поневолення України окупаційна влада намагалася позбавити наш нарід рідної мови, історії, культури, одним словом – зрусифікувати. В часи совєцької окупації України як один із засобів русифікації місцевого населення існувало таке неписане «правило» для кар'єристів – хочеш добратися до «корита» (влади, грошей), оженись з росіяною і вступи до компартії. Тоді діти ходитимуть до російської школи, вдома пануватиме мовний російський суржик.

Як сприйняти нову наругу над українською мовою, вчинену україножерами Верховної Ради з Партії регіонів та компартії, які прийняли за допомогою шахрайства в голосуванні «закон» про мови? Вчинено ще один злочин проти України та її незалежності. Настає пора поставити нам всім перед собою завдання і вияснити, якою є наша роль у сьогоднішній ситуації? Що ми можемо і повинні зробити для України, для наших земляків, які у своїй Батьківщині в ці важкі часи потребують моральної підтримки у боротьбі за свою свободу? І нашим реагуванням на події в Україні повинно бути плекання рідної мови. А наші здобутки додадуть сил і наснаги тим, що продовжують боротьбу за рідне слово – українську мову, за свободу на багатостраждальній українській землі.

А що допомогло українцям зберегти свою мову, звичаї, культуру, свідомість своєї національної індивідуальності? Тут без сумніву можемо назвати чи не найважливішу ланку в формуванні людини – батьківське, родинне виховання. Як перше виховання – інтелектуальне, моральне, релігійне, соціальне – повинно бути родинне. Батьки повинні навчити дітей заповідей Божих, совісного виконання своїх обов'язків, правдомовності, дотримання слова.

Дякуючи гостинній Американській землі, в якій ми стали повноцінними громадянами великої держави і маємо повну можливість не тільки розвивати рідну мову, культуру, народні звичаї, обряди і побут, але й репрезентувати Україну, бути її представниками.

Українська нація вистояла у багатолітній боротьбі, здобула незалежну державу і, безумовно, зуміє подолати і сьогоднішні негаразди. Україна знову переживає важкі дні, які є так важливі для її майбутнього, і українці, що живуть у вільному світі, повинні підтримати своїх земляків у боротьбі за своє майбутнє, за майбутнє наших поколінь.

Лідія Служ, редактор.

В останньому розділі своєї книги «Пограниччя: подорож історією України» (1997) Анна Рід, колишня Київська кореспондентка журналу «The Economist» та газети «Daily Telegraph», пише: «Якою буде Україна через десять років? У гіршому випадку, вона буде хиткою і зубожілою буферною державою на новому кордоні між заклопотаними власними проблемами Заходом та агресивною нестабільною Росією. У кращому, вона займе гідне місце серед заможних демократичних держав-однодумців у європейському партнерському колі. Враховуючи непевний, але все ж присутній, поступ цих двох країн за останній час, другий із варіантів (при певному талані) виглядає імовірнішим, ніж перший». Відколи Анна Рід поставила це запитання і запропонувала свої передбачення минуло вже навіть не десять, а п'ятнадцять років. Сьогодні її бачення видається занадто оптимістичним.

Черговим свідченням регресу демократичних процесів в Україні стало прийняття Верховною Радою вельми спірного мовного закону Ківалова-Колесніченка. Під виглядом захисту «регіональних мов» цей закон значно посилює роль російської мови. Численні попередження про те, що даний закон може призвести до глибокого розколу в українському суспільстві, заслуговують уваги президента, як і ті кричущі порушення, з якими цей законопроект було проштовхнуто через Верховну Раду. За словами Галини Койнаш, членки Харківської правозахисної групи, «зважаючи на очевидну стурбованість громадськості цим питанням та порушенням засад Конституції, підпис Януковича під цим законом завдав би серйозного удару хиткій демократії в Україні». Від імени США заступниця голови для справ зв'язків Лідія Білоус написала відкритий лист до Президента Януковича, де виклала позицію нашої організації і наше глибоке занепокоєння з приводу політики Партії регіонів щодо мовного питання. З цим листом можна ознайомитися на сторінці 10 цього числа «Нашого життя» або на веб-сайті США. Його було відправлено електронною поштою раднику Президента України Ганні Герман. Жодної відпо-

віді ми не отримали. Ігноруючи заклики громадян власної держави та світової громадськості, 8 серпня Президент Янукович таки підписав мовний закон. Організації української діаспори плянують об'єднати зусилля та закликають своїх співвітчизників по всьому світу разом виступити на захист української мови.

У травневому числі «Нашого життя» за 2005 рік було розміщено детальний опис подій, внаслідок яких п'ятирічна Анастасія (Настя) Овчар з України отримала важкі опіки, та подано інформацію про її транспортування та лікування в госпіталі Шрайнерз (Shriners) у Бостоні. Наша громада відгукнулася на трагедію цієї сім'ї, створивши Фонд Насті Овчар при США. Почесна голова США Ірина Куровицька особисто передала Олі Овчар, матері Насті, декілька вагомих грошових датків. З того часу минули вже роки, але Настя досі потребує медичної допомоги і повторної пластичної хірургії.

Постійні читачі журналу «Наше життя» впізнають ім'я д-ра Геннадія Фузайлова, голови організації «Лікарі співпрацюють заради дітей» (Doctors Collaborating to Help Children), з яким ми співпрацюємо, щоб допомогти дитячому опіковому відділу лікарні № 8 міста Львова. Доктор Фузайлов був серед тих, хто займався лікуванням Насті з самого початку; він і досі їй допомагає. Доктор Фузайлов і його команда прооперували Настю у Києві у 2010 році і знову в липні цього року, коли сім'я Овчар повернулася в госпіталь Шрайнерз 17 липня. Я хочу подякувати Генеральному консулу Сергію Погорельцеву за надання транспорту для Насті та її мами від летовища Кеннеді в Нью Йорку до лікарні (їх переліт до Америки був подарований авіакомпанією Аеросвіт). Ще одна пластична операція була проведена 23 липня. Починаючи з 5 серпня, коли Настя перейшла на амбулаторне лікування, США покриває видатки на проживання, харчування та інші дрібні витрати для сім'ї Овчар. Шрайнерз надсилатиме нам усі рахунки, і ми будемо відшкодовувати лікарні витрати – це прозорий процес, який легко проконтролювати.

Під час цього процесу мені випала честь познайомитися з паном Романом Заяцем з Чикаго. Він знаний та активний член української громади, відомий своєю постійною участю в проектах допомоги дітям в Україні. Одним з його проектів стало збирання коштів на лікування Насті Овчар, і серед місцевої громади в Чикаго йому вдалося зібрати 9000 доларів. Пан Заяць фінансував приїзд Насті до

Настя Овчар
та д-р Геннадій
Фузайлов.

США 2008 р. та її лікування в Шрайнерз. Після нашої розмови пан Заяць вирішив передати решту коштів зі свого фонду (понад 4653 долари) у Фонд Насті Овчар при СУА – для майбутнього лікування дівчинки. Щиро дякуємо, пане Заяць, за Вашу підтримку у цій справі!

За словами лікарів, Настя має право повертатися у госпіталь щороку до досягнення 21 року. СУА буде продовжувати оплачувати пов'язані з цим витрати із Фонду Насті Овчар. Я розмовляла з пані Олею Овчар по телефону і запевнила її, що СУА готовий надати практичну допомогу чи пораду при першій необхідності. Оля Заболотіна, членка 126-го Відділу СУА, відіграла важливу роль в організації від-

відин і підтримки Насті та її мами під час їхнього перебування у Бостоні. Зараз у лікарні Шрайнерз лікуються ще дві дитини з України, і ще три юні пацієнти повинні прийти найближчим часом. Ми запропонували 126-му Відділу познайомитися із сім'ями цих дітей, щоб хоч якось полегшити їм перебування у Бостоні. Ми заздалегідь їм дякуємо.

Разом зі своєю заступницею для справ культури Софією Геврик я відвідаю Україну 23 серпня – 6 вересня цього року, щоб взяти участь у кількох важливих подіях у Львові. У жовтневому числі нашого журналу Ви зможете прочитати про урочисте відкриття лекцій СУА з Жіночих/Гендерних студій в Українському католицькому університеті, яке відбудеться 3 вересня (офіційне запрошення можна прочитати нижче), та про посвячення Навчального центру при Львівській лікарні № 8, створеного СУА за кошти з Фонду Марусі Бек. Ми також матимемо змогу побувати на церемонії закриття урочистостей з нагоди 100-річчя Пласту, бути присутніми при возведенні о. Бориса Гудзяка в сан єпископа Українського греко-католицького екзархату у Франції, Швейцарії та країнах Бенелюксу і відсвяткувати День Незалежності України у Львові. То ж до зустрічі на сторінках жовтневого числа...

УРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ ЛЕКТОРІУ СУА З ЖІНОЧИХ СТУДІЙ

Український Католицький Університет

3 вересня 2012 року, вул. Хуторівка, 35а

Високоповажні колеги!

Запрошуємо Вас 3 вересня 2012 р. на урочисте відкриття нової навчально-наукової програми «Лекторій СУА з жіночих студій», яка має на меті продовжувати кращі світові та українські традиції в дослідженні жіночої тематики. Нова програма ініційована та фінансово підтримується Союзом Українок Америки й офіційно розпочинається в осінньому семестрі 2012-2013 навчального року.

Інавгураційну лекцію виголосить доктор Марта Богачевська-Хом'як (США), яка своїм науковим доробком та активною суспільною поставою протягом багатьох років підтверджувала високу гідність та покликання українського жіноцтва.

Будемо раді приймати Вас в стінах нашого університету та спільно розділити радість нової важливої ініціативи.

Ректорат

ПРОГРАМА

- 11:30 - Божественна Літургія (Каплиця)
- 12:45 - Урочиста академія (Конференцзал)
- Привітання
- Вступне слово голови СУА Маріянни Заяць
- Представлення доповідача (Софія Геврик)
- Інавгураційна лекція д-ра Марти Богачевської-Хом'як :
«Дума України – жіночого роду».
- Подячне слово Преосвященного Владики Бориса (Гудзяка), ректора УКУ.
- 14:30 - Гостина (Атріум)

UNWLA ENDOWMENT FUND for
WOMEN'S/GENDER STUDIES

ТРИВАЛИЙ ФОНД СУА
ЖІНОЧИХ/ГЕНДЕРНИХ СТУДІЙ

- 1,000 дол.** – Ольга Гнатейко
– Ярослав і Марія Томоруг
– 83-й Відділ СУА в Нью Йорку
– Марта Пеленська
- 500 дол.** – Stan & Halyna Jakubowycz
– Дарія Курилко
– UNWLA Branch 118 - Houston, TX
- 300 дол.** – Надя Цвях
- 250 дол.** – UNWLA Branch 107 - San Jose, CA
– Ukrainian National Federal Credit Union, New York City
- 200 дол.** – 113-ий Відділ СУА в Нью Йорку
– Надія і Рената Бігун
– 45-ий Відділ СУА в Warren, MI.
- 100 дол.** – Irynej & Anne Prokopovych (through Br. 111)
– Анна Мацілінська
– Марта Тарнавська
– Роксоляна Місило
– Борис Глинський
– д-р Ліда Мартинець
- 50 дол.** – Леся Матійцьо
– Надія Троян
– Anna Iras

Через 86-ий Відділ:

- Ольга Тритяк
– Наталія Сигіда
– Наталія Буняк
– Ляриса Пенцак
– Слава Мулик
– Hanna Zyruk
– Тетяна Данилів

25 дол.

Через 108-ий Відділ:

- 150 дол.** – Христина і Мирон Мельник
100 дол. – Ярослав Попель
– Roma & Maxim Thibodeau
– Ірена Гладка
– Katia & Andrij Bamber
– Люба Дубно
– Діонізія Брочинська
– Марія Антонішин
– Gloria & Donald Horbaty
– Anna Salemme
– Alexandria Palmer
– Дарія Марків
– Лев Марків
– Галина Федорук
– Орест Т. Дубно
– Cathy Kolesnik
- 50 дол.**
- 35 дол.**
- 25 дол.**
- 10 дол.**

Вшановуючи пам'ять нашої дорогої мами, **бл. п. Марії Куземської** складаємо пожертву в сумі **250 дол.**

Олена Карпинич і Марта Лесюк з родинами

В пам'ять **бл.п. Галі Янчишин** через 56-ий Відділ СУА зложили:

50 дол. – Іванна Мартинець	– Стефанія Сандра	20 дол. – Анна Павлів-Маріяні
– д-р Іванна Ратич	– Лідія Козак	10 дол. – Уляна Стадник
– д-р Дарія Пелех	– Ореста Ткачук	5 дол. – Соня Кучкуда
– Марія Наваринська	25 дол. – Марія Дорожинська	
	– Іванна Головата	

Донці Христі і синові Богданові з родиною висловлюємо глибокі співчуття.

Our sincere thanks to our contributors. Жертводавцям щиро дякуємо!

TO CONTRIBUTE TO THIS EFFORT, PLEASE MAKE YOUR CHECK PAYABLE TO
"UNWLA" with the notation reading "UNWLA Endowment Fund at UCU"
AND MAIL DIRECTLY TO UNWLA HEADQUARTERS 203 SECOND AVE, NY, NY 10003

УСМІХНІТЬСЯ!

Якось підійшов до студентів УКУ старий дідусь і запитав, чи можна в їхньому університеті вивчити латинську мову, на що один із студентів відповів:

- А навіщо вам, дідусю, у вашому віці латинська мова?
- Та я вже старий, скоро помирати буду, та чув, що в раю розмовляють латинською.
- А звідки ви знаєте, що потрапите в рай, а може до пекла? – перепитав жартома студент.
- Е-е, хлопці, тут я проблеми не маю, бо російської мови мене ще совіти навчили.

ПЕРША ДЕКАДА СПІВПРАЦІ СУА ЗІ СОЮЗОМ УКРАЇНОК УКРАЇНИ НА ЧОЛІ З АТЕНОЮ ПАШКО

Вістка про відхід у вічність Атени Пашко 20 березня 2012 р. в Києві пролетіла через світ та зупинилася на мить у моїх думках та спогадах. Мимоволі пригадалися наші зустрічі у США та в Україні, а одночасно і наші мрії, які єднали нас: ідеали Союзу Українок та прагнення бачити Україну суверенною демократичною державою. Із розпадом Радянського Союзу у 1991 році Україна пішла дорогою самостійності та почала новий політичний процес демократизації. Це нелегка терниста дорога, якою іде український народ і, зокрема, молодь, на яку падає відповідальність за майбутнє їхньої Батьківщини.

З Атеною Пашко ми вперше познайомилися в Нью Йорку, а потім продовжили наше знайомство у Львові та Києві. В 1992 році ми з Орисею Яцусь, касиркою Комісії Стипендій СУА поїхали в Україну з метою започаткувати заходи розвитку та координації Стипендійної Акції СУА в Україні. Те, що наша благодійна діяльність направлена на незнайомих нам (“не рідних”) дітей та молодь, зокрема принцип спонсорування дітей поодинокими доброчинами, від яких ми є фінансово залежними, були незрозумілими для людей в Україні. Дивувало їх, що наша діяльність звертає особливу увагу на сиріт, знедолених та потребуючих дітей, а не виключно на талановитих. А нас дивувало, що дівчат, які виховувалися у дитячих домах, не готували до вищих студій, а спрямовували їх до фахових закладів, у великій більшості домашньогосподарського напрямку, а для хлопців були відкриті двері до університетів після обов'язкової військової служби. Хочу ствердити, що бл. п. Алена Пашко прихильно прийняла пропозицію співпраці та завдяки їй у 1993 році було створено необхідну координаційну Комісію Стипендій Союзу Українок України при головній управі в Києві, до якої увійшли усі обласні відділи СУУ. Спершу було призначено першу заступницю голови СУУ Ірину Кравчук відповідальною для справ стипендій, потім новостворену Комісію очолила Тамара Величко, а від 1996 року головою комісії стала Іліса (Алла) Дебелюк. Це був перший спільний проект між СУА та СУУ, за яким послідували проекти Суспільної опіки СУА, зокрема проекти для дітей, потерпілих від Чорнобилької ядерної катастрофи, які були успішні завдяки зусиллям членок Союзу Українок України.

Вони не жаліли свого дозвілля, щоби оформити медичні документи сотням дітей з Чорнобильської зони, піклуватися ними та перевести їх до санаторіїв в Трускавці та деінде.

За час моєї першої каденції на посаді голови СУА (1993-1996) відбулося багато політичних змін в Україні, активними учасниками яких була Алена разом із своїм чоловіком, бл. п. В'ячеславом Чорноволом. У липні 1993 р. заходом СФУЖО та Союзу Українок України у Києві відбулася перша міжнародна жіноча конференція під назвою “Українка і демократія”, головою якої була Ірина Кравчук. Метою цієї конференції була можливість реалізувати участь жінки у побудові демократичного суспільства. Разом з Іриною Руснак, членкою 47-го Відділу СУА та делегатом СФУЖО ми брали участь у цьому форумі та разом з усіма іншими наші привіти були поміщені у книжечці під такою самою назвою.

Ця подія відкрила двері до дальшого діалогу та співпраці з СУУ. В Україні відбувався перехідний період від совєтської комуністичної системи до демократії. Через брак досвіду демократичного суспільства громадяни України його не розуміли та з великим недовір'ям ставилися до нового уряду. Знаючи та розуміючи тогочасну ситуацію, Алена звернула увагу на розвиток організації – приєднання членства, заснування філій для відродження просвітянської діяльності.

Не раз нам доводилось обговорювати та порівнювати статuti СУА та СУУ. Деякі точки статуту СУА взагалі не могли відноситися до СУУ, а ми, як організація не могли включатися до їхнього політичного напрямку праці через наш державний статус в США як неприбуткової (звільненої від оподаткування) добродійної організації під кодом IRS 501 (C) 3. Спочатку ми зосередили свою увагу на благодійних ділянках праці (стипендій та суспільної опіки), а пізніше на виховній та інших референтурах, ціллю яких є збереження української ідентичности, культурної спадщини, а також української мови.

У 1994 році відбувся Конгрес Союзу Українок в Івано-Франківську, метою якого було відзначити 60-ту річницю від скликання Першого Конгресу СУ. Головою Конгресового комітету була Людмила Говенко. Урочистою програмою включно із відкриттям провадила

Див. підписи до знімок на стор. 8.

Христина Стебельська, а ділову вела Ірина Кравчук. Тодішня перша заступниця голови СУА Ольга Тритяк репрезентувала СУА, як спостерігач. На Конгресі вирінула пропозиція від проводу СУУ про створення Світового Союзу Українок, який могла б очолити Алена Пашко. Багато присутніх делегаток з діаспори не могли прийняти такого рішення без одобрення проводу їхніх організацій, а деяких із них також стримували державні закони країн їхнього поселення. Перед закінченням цього Конгресу учасниці погодилися провести наступний Конгрес за п'ять років. Ця надзвичайна подія дала нагоду українським жінкам відчувати правдиві потреби дальшої співпраці, відновити знайомства, створити нові зв'язки та дружньо поспілкуватися.

У вересні 1995 року в Пекіні (Beijing), Китаї відбулася IV Всесвітня Конференція ООН для справ жінок, на яку прибуло понад 35 тисяч жінок і де вперше брала участь делегація самостійної України. Я була членом делегації СФУЖО, яку очолювала голова Оксана Бризгун-Соколик, а Ірина Куровицька була делегована від Національної Ради Жінок США. Разом з головою Союзу Українок Австралії Майєю Грудкою та д-р Зореславою Нижник-Шкіряк з України ми брали участь у сесії СФУЖО, метою якої було представити на світовій арені згубні наслідки ядерного забруднення для здоров'я жінок та дітей в Україні та світі. Мені припало подякувати урядові держави Куба за успішне лікування понад десяти тисяч дітей з України на протязі дев'яти років.

Нам було незрозумілим та дивним, що чоловік (а не жінка) очолював делегацію України на всесвітній жіночій конференції. Все ж таки тут знову була нагода спілкування з українками, включно з Аленою, яка приїхала до Пекіну приватно. Ми всі були піднесені на душі словами Першої Леді США Гілларі Клінтон, яка виразно та відважно сказала, що "human rights are women's rights and women's rights are human rights" – "людські права є жіночими правами, а жіночі права є людськими правами" в той час коли, в багатьох країнах (включно із Китаєм) жінки не мали (та не мають) рівноправності.

У 1997 році під час візиту Президента Клінтона в Україну Гілларі Клінтон мала виступ в оперному театрі у Львові. Заступниця голови СУА для справ культури Марта Богачевська Хомяк була причетна до підготовки промов Першої Леді США, де заторкнено долю жінок – жертв радянського тоталітаризму. Великою несподіванкою для присутніх було те,

що Меланне (Старіншак) Вервір представила Першу Леді українською мовою.

Завдяки Меланне Вервір пані Клінтон також знайшла час на зустріч із головами недержавних жіночих організацій, включно з Аленою Пашко. Ця зустріч відбулася у Львові перед самим відлетом Президента Билла Клінтона та його почоту. Гіркою на серці Першої Леді Гілларі була проблема торгівлі жінками, зокрема з України. І навіть тепер на високій державній посаді Секретаря Державного департаменту США ми бачимо, як вона уболіває за жінками, над якими знущаються в світі та яких не обороняють Конвенції людських прав ООН. Пані Клінтон стає в їхній обороні на міжнародній арені та завдяки їй та Президенту Баракові Обамі в 2009 році створено новий відділ в адміністрації американського уряду – Ambassador-at-large for Global Women's Issues at the Department of State – глобального державного амбасадора для справ жінок при Державнім департаменті США і першим послом призначено нашу Меланне Вервір.

На з'їзді Союзу Українок України в Києві в листопаді 1996 року відзначено п'ятиріччя відновлення Союзу Українок та переобрано головою СУ Алену Пашко. Тут була нагода підкріпити наші зусилля для зміцнення дальшої співпраці. Особливо турбував нас процес державотворення молодої суверенної України, зокрема, виховання наступних поколінь. У своєму слові я заторкнула справу торгівлі жінками та молодими дівчатами, особливо українками. В залі запанувала тиша. Пізніше, під час перерви, матері обступили мене і зі сльозами в очах благали віднайти їхніх дочок, які пропали без звістки. Мушу ствердити, що я почувалася безрадною.

Я також була присутня на з'їзді СУУ в 2001 році, де мала нагоду познайомити бл. п. Алену з молодим науковцем з Америки д-р Александрою Грицак. Проф. Грицак (Reed College, OR) перебувала в Україні на академічній відпустці з метою дослідження жіночого руху в Україні і на з'їзді мала нагоду розповісти присутнім про своє завдання. Дальші інформації про її працю можна знайти на вебсайті проф. Грицак <http://academic.reed.edu/sociology/faculty/hrycak>

Впродовж часу мого головування до 1999 року заступниці голови СУА, референтки та поодинокі союзьанки часто подорожували в Україну, зокрема, референтка суспільної опіки СУА Ліда Черник та референтка стипендій Люба Більовчук. Часто сама Алена Пашко вітала їх на летовищі, а часом навіть з чоловіком

В'ячеславом. До усіх нас ставилася прихильно, гостила у Львові чи Києві, влаштовувала зустрічі та наради для покращання наших спільних проєктів та загальної співпраці. В нашій роботі ми звертали особливу увагу на молодь, їхнє благополуччя, здоров'я та навчання, бо це ж вони стануть демократичними провідниками своєї Батьківщини в майбутньому.

Це також був період добрих відносин Американського уряду у Вашингтоні з урядом України в Києві, зокрема, в 1994 році, коли спершу Президент Леонід Кравчук та опісля Леонід Кучма були запрошені до Вашингтону на візити. Ця подія відкрила двері для українських організацій в Америці, включно із Союзом Українок Америки, до участі у бріфінгах про успіхи та недоліки співпраці Америки з Україною. З нашої сторони ми могли поділитися своїми спостереженнями та порадами. Коли у липні 1998 року напередодні від'їзду віце-президента Ал Гора до Чорнобиля відбувся бріфінг у Вашингтоні, я повідомила, що заява СФУЖО на IV Всесвітній конференції ООН для справ жінок в Пекіні про Чорнобильську ядерну катастрофу та її наслідки була прийнята під реєстраційним числом 54 – Конвенція № 54, віце-президент зажадав копію. Не маючи її при собі, мені було подано число факсу прямо до літака, і в той спосіб ми своєчасно переслали йому той документ із бюро. Цю інформацію він включив до своєї промови в Україні, копію якої та знимку з Чорнобиля ми одержали (див. XXV Конвенційну книжку СУА в 1999 р.).

Трагічна смерть депутата та кандидата на президента України В'ячеслава Чорновола

25 березня 1999 року в Києві моментально рознеслася по світі електронно, телефонічно та іншими способами комунікації та мас-медій. В нашій телефонічній розмові Алена розповіла мені, що в час катастрофи вона розмовляла зі своїм чоловіком (він мав мобільний телефон при собі), та почувши зудар... відчула, що це їхня остання розмова. Саме в часі нашої розмови з великим болем серця чекала на тіло свого чоловіка, що мало бути доставлене до їхнього помешкання в Києві. Зі співчуттям я тільки могла слухати.

Від наших ранніх початків до часу її відходу у вічність цього року ми були в контакті. Остання наша зустріч була під час Конгресу СУА у Києві 2008 року, в якому голова СУА Марія Зайць та референтка стипендій СУА Марія Полянська брали участь як делегати, а я була гостем.

На запрошення бл. п. Атели Марія Полянська та я відвідали музей, де зберігаються архівні документи та експонати покійного бл. п. В'ячеслава Чорновола у приміщенні Руху. Я подивлялася мужність бл. п. Атели, коли вона пояснювала кожний експонат та розповіла про її зусилля завершити видання 10-ти томів праць її покійного чоловіка. Досі видано вісім томів.

Я дякую щасливій долі, що наші життєві дороги перехрещувалися в перші десять років незалежності України, що ми мали нагоду започаткувати співпрацю організацій, які ми очолювали, що ми змогли дійти до порозуміння та великої взаємопошани.

Анна Кравчук, Почесна голова СУА.

1. Липень 1993 р., Київ. Голова СУА Анна Кравчук з головою СУУ Атеною Пашко.
2. 1998 р., Київ. Алена Пашко з членками Союзу Українок України. Крайні справа: Люба Більовщук і Ліда Черник.
3. 1994 р., Київ. Анна Кравчук, Алена Пашко, В'ячеслав Чорновіл та Лідія Черник.
4. 1995 р., Бейжінг, Китай. IV Всесвітня Конференція ООН для справ жінок. Зліва: Алена Пашко, Анна Кравчук, Ніна Карпачова, Ірина Куровицька.
5. 2003 р., Київ. Зліва: Марія Полянська, Алена Пашко і Анна Кравчук в помешканні А. Пашко.
6. 1999 р. Київ. Вручення книжки "Мілена Рудницька - Статті, листи, документи" заступницею голови СУА Мартою Богачевською-Хомяк. Сидять зліва: Марта Богачевська-Хомяк, Алена Пашко; стоїть за Атеною Анна Рак (СУА), Анна Кравчук та Лідія Черник. Стоять зліва: Алла Дебелюк, депутат Ліля Григорович та членки СУУ.
7. 2008 р. Київ. У музею бл. п. В. Чорновола. Друга зліва Марія Полянська, Галина Осінська, д-р Г. Денисенко, Алена Пашко і Наталія Даниленко із членками СУУ та деякими стипендіятами.
8. 2008 р. Остання зустріч в Києві. Зліва: Алена Пашко, Марія Полянська, Лариса Кобиланська, Анна Кравчук, д-р Галина Денисенко і Алла Дебелюк.

Свіжа могила бл.п. Атели Пашко.

Відійшла у Вічність

св. п. ІРИНА СТАСІВ-КАЛИНЕЦЬ (1940 – 2012)

З великою скорботою і невимовним жалем сприйняли членки Союзу Українок Америки сумну вістку про відхід у Вічність відомої української поетеси, активної громадської діячки, учасниці дисидентського руху шістдесятників, правозахисниці, палкої патріотки і вірної дочки України Ірини Калинець.

Ця мужня, незламна жінка гідно пройшла через советські репресії і заслання, не зрадивши своєму народові і своїй Батьківщині.

За заслуги перед Батьківщиною у 1998 році Американське Жіноче Товариство присвоїло Ірині Калинець титул «Героїня Світу». У 1990 році вона стала депутатом Верховної Ради України. Незалежна Україна високо оцінила свою вірну дочку, нагородивши її орденом Княгині Ольги III ступеня, а у 2005-му – орденом Княгині Ольги II ступеня. Ім'я Ірини Калинець займає гідне місце у книзі «Сто героїнь світу».

Союз Українок Америки долучується до співчуття чоловікові пану Ігорю Калинцю, ближчій і дальшій родині, українцям в Україні та діаспорі, висловлені Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій, складовою частиною якої є СУА.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Екзекутива і Головна Управа СУА.

Наша обкладинка

Катерина Кричевська-Росандіч народилася 1926 року в родині українських мистців. Вже змалку почала малювати під керівництвом своїх батьків, потім вчилася у Київській художній школі, пізніше в Художньо-промисловій школі у Празі, Чехословаччина та в Гайдельберзькому університеті, Німеччина.

Мисткиня походить з роду видатних українських мистців – Кричевських. Батько Василь Васильович Кричевський – відомий маляр, графік, декоратор. Мати Олена Є. К. – малярка, декоратор. Дід Василь Кричевський – маляр, архітект, знавець народного мистецтва, автор проекту видатної пам'ятки української архітектури – будинку Полтавського земства (тепер краєзнавчий музей), автор малюнка державного герба України – Тризуба (1918). Один брат батька Катерини Федір Кричевський – мистець, професор Академії мистецтв, а другий брат Микола Кричевський – відомий аквареліст, який з 1920 року жив у Франції і здобув в тій країні визнання серед мистецького світу. Дядько Микола мав великий вплив на творчість Катерини.

Катерина почала виставляти свої сімнадцятирічною дівчиною ще в Україні в 1943 році. Після війни в 1949 р. вона оселилась в Каліфорнії, де досі живе з чоловіком Д. Росандіч.

Катерина Кричевська-Росандіч приймала участь в 71 групових виставках США, Канади, Європи і України. Також мала 54 особистих виставок, і 5 “Батько і дочка” виставок в США, Канаді і Україні. Її твори знаходяться в збірках і музеях України, Америки і Канади. Мисткиня має багато нагород, серед яких диплом почесного професора національної Академії Мистецтв і Архітектури в Києві. Вона є лавреатом Фонду Т. Шевченка і носить звання заслуженого діяча мистецтв України. Її біографію подано в міжнародному словнику, довіднику сучасних досягнень в Енциклопедії української діаспори, “Українки в історії”.

Founder of the
Ukrainian Museum in NYC

Ukrainian National Women's League of America, Inc. Союз Українок Америки

Tel: (212) 533-4646 • 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 • Fax: (212) 533-5237
E-mail: unwla@unwla.org Website: www.unwla.org

24-го липня 2012 р.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ДО ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ВІКТОРА ЯНУКОВИЧА В СПРАВІ ЗАКОНУ № 9073

Шановний Президенте України Вікторе Януковичу!

Ми, членки Союзу Українок Америки (СУА), гостро осуджуємо прийняття Верховною Радою Закону № 9073 «Про основи мовної політики». Союз Українок Америки відображає погляди більшості українських громадян, українців діаспори та людей всього вільного світу.

Як Вам відомо, що від початку заснування СУА в 1925 р., однією з офіційних місій нашої організації є збереження та захист української спадщини, культури, правдивої історії та рідної української мови. Українська діаспора формувалася виключно на засадах національної приналежності і єдиної української мови. І тепер це монолітна сила, яка без переслідувань з боку КГБ зберігала і розвивала українську самосвідомість у вільному світі. Пригадуємо Вам, що мова – це основа народу і держави. Без мови не існує нація, вона є її душею.

Пане Президенте, із світової преси загально відомо, що вище згаданий закон був прийнятий з грубими порушеннями під час голосування у Верховній Раді. Кілька осіб ходили і натискали кнопки «за» на порожніх місцях в залі, де були відсутні депутати. Навіть Ваш молодший син підтвердив, що не голосував за прийняття цього закону. Така дія свідчить про черговий підступ «советського» режиму, щоб розділити і зрусифікувати Україну. Там, де панує російська мова, там панує Росія.

Закон «Про основи мовної політики» суперечить Конституції України, згідно якої «**Державною мовою в Україні є українська мова**» (ст. 10). Щоб на 21-му році Незалежності України була навіть думка про мовний закон – це ганьба, зневага до країни, в якій Ви живете, яку Ви очолюєте і представляєте! Це знущання над українським народом! Це буде перший крок до здачі незалежності України.

Надіємось, що Вам, як Президенту, залежить на тому, щоб Українська держава була об'єднана. Єдина українська національна мова, мабуть, найсильніша і найміцніша сила, яка може об'єднати країну. Не дозвольте, щоб Росія дальше грабувала нашу землю, присвоювала нашу культуру і всі тисячолітні надбання українського народу.

Пане Президенте, просимо та рівнож вимагаємо, щоб Ви наклали **ВЕТО** на незаконно прийнятий Верховною Радою закон «Про основи мовної політики». Ваш обов'язок як Президента – бути гарантом Конституції України. Ми віримо, що Ви виконаєте цей святий обов'язок.

В Україні повинна бути єдина державна мова – **українська!** Не забуваймо: один синьо-жовтий прапор, одна земля, одна українська мова, один український народ – **назавжди!**

За Управу

Маріанна Заяць

Маріанна Заяць,
Голова Союзу Українок Америки

Ліда Білоус

Ліда Білоус,
заст. Голови для справ зв'язків

МИКОЛА ЛИСЕНКО

(1842 – 1912 рр.)

Миколу Лисенка називають гетьманом української музики, адже понад півстоліття свого життя він присвятив композиторській діяльності, прославивши українську націю на весь світ. Дивує його невтомна працьовитість, адже музику він писав ночами, бо композиторська праця не давала йому жодного прибутку. Щоб утримати сім'ю, заробляв педагогічною працею: викладав музику в інституті шляхетних дівчат, давав приватні уроки, на які витрачав масу часу. Більше тисячі самобутніх, різноманітних за формою і величиною творів вийшло з-під його пера. Крім того, М. Лисенко був широко ерудованою людиною. Отримав блискучу освіту, закінчивши природознавчий факультет Київського університету, де захистив кандидатську дисертацію, закінчивши Лейпцигську консерваторію, отримав спеціальність піаніста-віртуоза. Був надзвичайно активним громадським діячем: організатором хорів, створив Товариство любителів музики і співу. Був організатором філярмонічного товариства «Боян», яким провадив разом із своїм учнем і соратником Олександром Кошицем. Володів літературним хистом. Чудово володіючи українською літературною мовою, написав ряд праць («Дума про Хмельницького і Барабаша», «Народні музичні інструменти на Україні», «Про торбан і музику пісень Віторда» тощо).

Народився композитор 20 березня 1842 року в с. Гриньки на Полтавщині в родині, що походила із стародавнього козацького роду – його предок Іван Лисенко був полковником Чернігівським та Переяславським, а в 1674 році був наказним гетьманом України. Не дивно, що козацька романтика знайшла своє відображення в музиці М. Лисенка. Його світової слави опера «Тарас Бульба», лібретто до якої на основі повісті Миколи Гоголя написав Михайло Старицький, стала вершиною української клясичної музики. На жаль, його опери «Енеїда», «Утоплена», «Ноктюрн», «Різдвяна ніч» сьогодні рідкісні гості на сцені.

Микола Лисенко є батьком дитячої світової оперетки. Написав їх три, всі на лібретто поетки Дніпрові Чайки – «Коза Дереза», «Пан Коцький» і «Весна і зима». До речі, оперетка «Пан Коцький» була заборонена як

царським урядом, так і Сталінським режимом, що вбачали в образі Коцького царя, а пізніше «вождя всіх племен і народів». Та й тепер, в наш час, українському слову, класичній та народній музиці приходиться терпіти різні перепони з боку антиукраїнської п'ятої колони при владі, яка вважає, що їхнє суцільно-українське звучання суперечить офіційній політиці русифікації українського народу.

Микола Лисенко був одним з перших композиторів, хто інтерпретував «Кобзаря» Тараса Шевченка, на тексти якого написав понад 80 пісень, багато з яких стали народними піснями, наприклад, «Садок вишневий», «По діброві вітер віє» тощо. Популярними у виконавців наших днів стали пісні Миколи Лисенка на слова Івана Франка та інших поетів того часу, як і арії з його опер та опереток, українські народні пісні в його обробці для фортепіано та оркестру.

Велику роль у збереженні спадщини композитора відіграв митрополит Андрей Шептицький, який відкупив у видавця Ідзіковського весь український фонд, в тому числі і рукописи Миколи Лисенка, які після смерті Владика УГКЦ були передані до Львівської публічної бібліотеки. До спадщини Миколи Лисенка належить і духовна музика – «Куди піду від лица Твого, Господи», «Молитва до Ісуса», «Пречистая Діво», «Херувимська» тощо.

Як великий український патріот Микола Лисенко переслідувався російською владою. Його та членів Українського клубу за сфабрикованим обвинуваченням в 1911 році притятали до кримінальної відповідальності за антидержавну діяльність. До судового процесу, який мав бути за задумом Москви гучним і показовим для «науки» іншим українським націоналістам, композитор не дожив. Помер від інфаркту 6 жовтня 1912 року.

Микола Лисенко залишився для нас символом і совістю українців, а безсмертний гімн «Боже Великий Єдиний, нам Україну храни» став для нас національним і духовним.

*Маріанна Онуфрик,
м. Ірпінь, Україна.*

VOLODYMYR IVASIUK: THE SYMBOL OF AN ERA

by Olesia Wallo

On my visit to L'viv this summer, as I was strolling down the Shevchenko Avenue, I stopped to admire one of the city's newest monuments—an 8-foot bronze statue of the celebrated Ukrainian composer, Volodymyr Ivasiuk. Sculpted by Serhii Oleshko, it shows a slim and youthful Ivasiuk, casually dressed, who looks like he is on his way to some nearby destination—perhaps the local philharmonic, which is just steps away from the Shevchenko Avenue. In fact, this was precisely the idea behind the monument's location: Sviatoslav Vakarchuk, the frontman of the popular band *Okean Elzy*, suggested placing the statue en route from the conservatory to the philharmonic—a path often taken by L'viv's students of music and likely used by Ivasiuk himself. Sviatoslav Vakarchuk was also the one who generously sponsored the monument.

Unveiled in late 2011, it is the only statue to a composer out of L'viv's fifty-some monuments. But, of course, Ivasiuk's significance for L'viv goes beyond his credentials as an incredibly gifted musician and song-writer, the author of such popular hits as "The Red Rue" (*Chervona ruta*) and "The Fountain" (*Vodohrai*). After his fateful disappearance in 1979, the shocking discovery of his body in the woods outside L'viv, and the not unfounded suspicions of the KGB's hand in his death, Ivasiuk's funeral in L'viv resembled a political demonstration in which thousands of people had gathered to protest the suppression of Ukrainian culture.

The well-known contemporary writer, Maria Matios, who was close to the Ivasiuk family in her youth and had attended the funeral, has recently published her memories of that day. In her *Torn Pages from the Autobiography* (2011), Matios reports what she had told her fellow students at the Chernivtsi University upon her return from L'viv.

"I told them that all of L'viv was "hanging" off of the trees as well as the rooftops of trams and apartment buildings; that L'viv's older residents were saying out loud that Ivasiuk was murdered because he wrote Ukrainian songs which took over the world, wiping out the competition of Russian songs; they were saying that L'viv had not heard or seen anything like it since the funeral of Ivan Franko; I told them about the speech given at the Lychakiv cemetery by the then President of the L'viv Writers' Union, Rostyslav Bratun', who

L'viv monument to Volodymyr Ivasiuk.

spoke not of a conservatory student's death but of the death of a great Ukrainian composer; (...) I told them about the eerie feeling of unreality when the Lychakiv cemetery exploded in the song "Chuiesh, brate mii?" ("My brother, do you hear?")—at that moment, it seemed that my hair stood on end for it was the first time in the 19 years of my life that I had heard singing at a cemetery." (*Vyrvani storinky z avtobiografii*, 156-7)

In the Soviet 1960s and 1970s, when direct forms of political protest against the totalitarian regime were largely unavailable, Ukrainians, especially the younger generation, found oppositional potential in various forms of popular culture, including Ukrainian and Western music and even soccer. In his memoir, rock musician Il'ko Lemko recalls how the fans of the L'viv soccer team *Karpaty* would turn out by the thousands to march across the city after some games chanting *Go, Karpaty!* and *Freedom to Ukraine!* interchangeably. Volodymyr Ivasiuk's famous music and especially his momentous funeral made him into something of a symbol of that era.

*Щирозадушно вітаємо
Аполонію Дицьо-Книш зі 100-літнім Ювілеєм!
Високо оцінюємо багаторічну жертвенну працю
для Союзу Українок Америки.*

Головна Управа СУА.

БУКЕТ НА СОТІЙ ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

Свої соті уродини Аполонія Дицьо Книш провела тихо, в родинному колі.

Коли відмічаємо роковини такого маштабу, мимоволі насувається думка – ціле століття прожити і як оцінювати, як дивитись, що властиво говорити на такий ювілей? Многая літа то й є, з додатком! Пані Книш не тільки пережила цілу тяжку епопею свого покоління, а зуміла її перетворити на плідотворне життя для родини і для свого ширшого докілья. Вона візерцево представляє своє покоління, тих “хто не занежав голови у знемозі,” а завжди знаходив не тільки провідні зорі, але й дороги до них. В десятиліття, коли провідники цілих народів підпадали під різні “ізви”, що затирали саме почуття особистості, нехтували не тільки людською гідністю, але підставовим людським життям, Пані Поля, бо так її знають у Львові, Нью Йорку та у Вашингтоні, засвідчила, як жити плідотворно, без зайвого шуму.

Пані Полі прийшлося жити нелегко. Дві світові війни пройшли крізь її подвір'я з такими жахливими повторними подіями, що майже ціле покоління приймало жах за щоденність. Серед того виру Пані Поля проявляє всю життєздатну силу свого покоління, покоління, що не тільки виживає або вмирає героїчно, а, і то чи не найважливіше, вміє примірно жити в буденному щоденні так, що ці будні посилюють і рідню, і громаду, і свій нарід. З такого життя кожне покоління відтворює і запевняє життя народу, громади, себе самих. І кожне “многая літа” оспівує і затверджує таке життя.

Закінчивши Академію Сестер Василян у Львові (літо в пластових таборах в Карпатах), Пані Поля починає свою педагогічну кар'єру і ніколи властиво її не покидає. Напередодні Другої світової війни Пані Поля одружилась зі своїм одноступцем Володимиром Книшем. Подружжя, пов'язане не тільки любов'ю, а й спільними вартостями, було щасливе, помімо всіх злиднів. Коли родина – тепер

з донькою Маргою і сином Романом – поселилась в Нью Йорку, Пані Поля активно розвивала пластову діяльність в США. Проводила таборами в Бабилоні, Неровсбургу та в Кергонксоні. І понад 30 років учительовала в школі Св. Юра в Нью Йорку, рука в руку з тим Василянським чином, що провадив Дівочу Академію у Львові.

В тому ж Нью Йорку включається в Союз Українок Америки, де допомагає зорганізувати новий відділ. Це той, 64-ий, що вславився виготовленням добре досліджених і майстерно виконаних моделей історичної ноші України. Ті строї, модельовані майже трьома поколіннями, багато причинились до успіхів праці СУА серед американської і закордонної публіки в роки, коли Україна не мала виходу у світ. Пані Поля довгі роки очолювала цей Відділ, а заразом також виповняла обов'язки фінансової референтки при Екзекутиві СУА.

На схилі літ, але ще повна енергії, переїхавши до доньки, Пані Поля включається дуже активно у 78-ий Відділ СУА у Вашингтоні. І тут бачить, що приклад її праці, як і професійної, так і громадської залишив слід не тільки на доньці, але і на внучці.

Марта Книш Базарко, завідувач Програмою Точних Наук у Спеціалізованій середній школі, знаходить час і енергію впродовж майже сорок років відати Світличкою СУА при Школі Українознавства в Вашингтоні. Але Поля Книш має ще сильніший вплив – внучка Діяна Базарко МакКей йде слідами мами і бабці. Вже вісімнадцять років учительює (тепер ще й є заступником директора), а заразом допомагає у Світличці.

Чи не прекрасне товариство на соті уродини? Життєрадісність, пов'язана з корисною працею – девізи успішного життя Пані Полі, які не залежні від ходу століть.

*Марта Богачевська Хомяк,
пресова реф. 78 Відділу СУА ім. Олени Степанів.*

UNWLA and the First Steps of Alliance with Soyuz Ukrayinok of Ukraine

The news of the fall of the Soviet Union and the subsequent Independence of Ukraine in 1991 spread like wildfire throughout the world. So, too, did the hope that a new path from communist totalitarianism to democracy and from socialism to capitalism would follow. The early feelings of elation soon gave way to the realization that hardships and obstacles lay ahead.

The first reaction of the UNWLA leadership and membership was to establish communication with and to offer assistance to the citizens of Ukraine, especially the women and youth, who were seen as the backbone, the strength, and the future of their homeland and its newly found sovereignty.

Maria Sawchak, the UNWLA President at the time, took the first steps in that direction by hosting Soyuz Ukrayinok of Ukraine's President Atena Pashko, Maria Drach of Zhinocha Hromada, and others at UNWLA Headquarters in New York City. In celebration of Ukraine's first anniversary of Independence in 1992, she traveled to Ukraine and learned of important changes in the women's movement, especially the revival of Soyuz Ukrayinok of Ukraine (SUU) under the leadership of President Atena Pashko.

I first met Mrs. Pashko in New York City and later in 1992, when Ms. Orysia Jacus (UNWLA Scholarship Program Committee treasurer) and I traveled to Ukraine to develop ties for the expansion of the UNWLA Scholarship/Children-Student Sponsorship Program. Over the years, our official relationship came to include a personal one as well. Upon learning the sad news of her passing on March 20, 2012, in Kyiv, Ukraine, I not only felt that the UNWLA and SUU lost an icon, but that I had lost a friend as well. Although we were of "different" worlds, we represented organizations with the same aspirations and goals. On many occasions we discussed articles of UNWLA Bylaws and found similarities and differences to those of SUU. The UNWLA's activities were guided by its bylaws and by its federal non-profit tax-exempt status under IRS Code Section 501 (c) (3) that included political non-partisanship (thus excluding political involvement), by the principles of Christian ethics, religious tolerance, and by its support of human rights. SUU's agenda included participation in democratization and the revival of national and cultural identity in their own homeland.

During my first visit to Ukraine in September 1992 with Ms. Jacus, we met with President Pashko and explained our program and desire to include Ukraine. We needed to find dependable people to coordinate the UNWLA Scholarship Program's activities in Ukraine, and the most logical answer was their organization. The concept of priority being given to underprivileged, often orphaned, pupils and students, and not exclusively to talented ones, was new to them. Individual sponsorship by benefactors who funded scholarships was also unique. That we gave special attention to educating young women raised in Ukraine's child-

ren's homes, who were not considered for higher education (whereas young men had open doors to the universities after mandatory military service), was misunderstood by many. Detailed requirements for applicants were also on the table.

In the summer of 1993, I participated in SUU and the World Federation of Ukrainian Women's Organizations' (WFUWO) First International Women's Conference, "Ukrainian Woman and Democracy," in Kyiv. The main purpose of this event was to outline the possibility for Ukrainian women to become active participants in the process of democratizing their society. In my capacity as UNWLA President, I had an opportunity to meet with SUU's leadership headed by President Atena Pashko. As a result, they adopted our proposal and agreed to form SUU's Scholarship Program Committee at their headquarters in Kyiv. In the beginning, *Soyuz Ukrayinok's* first Vice President, Iryna Kravchuk, was appointed to be in charge of our new joint project. Thereafter, the SUU Scholarship Program Committee was chaired by Tamara Velychko and since 1996, by Ilisa (Alla) Debeliuk. For better coordination and distribution of stipends, SUU's oblasts' representatives recommended students from their respective regions. Effective coordination and responsibility were of the essence, and it has worked successfully for the last 19 years. For this we are very grateful to participating SUU members, especially to Alla Debeliuk, who expertly oversees this joint project.

UNWLA Social Welfare projects, chaired by Lidia Czernyk (1984–1999), followed, including medical aid to children, the victims of the Chernobyl nuclear disaster; humanitarian aid to orphans and grandmothers; and in 1999, with the help of the Ukrainian American community, large scale

assistance to flood victims in the Zakarpatska oblast in Ukraine that was coordinated by *Soyuz Ukrayinok* of the Zakarpatska oblast. Eventually, all other UNWLA activities were facilitated in Ukraine.

President Pashko was personally involved on many occasions during the visits of Lidia Czer-nyk, Luba Bilowchuk (UNWLA Scholarship Chair-woman 1993-2002), and other UNWLA representa-tives. Many times she graciously greeted them at Boryspil Airport in Kyiv with flowers. Her hus-band, Viacheslav Chornovil, accompanied her on some occasions, warmly welcoming visitors from America.

In 1994, Ivano-Frankivsk was the site of *Soyuz Ukrayinok's* Second Congress. The UNWLA's first Vice President, Olha Trytyak, represented our organization as an observer. Representatives of other *Soyuz Ukrayinok* organizations (often called "Ukrainian Women's Association" of Australia, Canada, etc.) from many countries in the Ukrain-ian Diaspora attended this festive event that cele-brated the 60th anniversary of the First Congress held in 1934. It should be noted that during the So-viet era, *Soyuz Ukrayinok* was forbidden to exist.

This Congress gave Ukrainian women from around the world the opportunity to meet, discuss, interact, and unite for a common cause: to define their role in the rebirth not only of SUU, but also of their ancestral homeland. The idea of founding a World *Soyuz Ukrayinok* (possibly to be headed by Atena Pashko) was brought to the attention of the attendees. However, significant obstacles existed to its formation because it would require the approval of the leadership of all Ukrainian women's organi-zations in their respective countries in the Ukrain-ian Diaspora. In the end, a decision was made to hold another Congress in five years.

In 1995, the Fourth United Nations World Conference on Women was held in Beijing, China, with thirty-five thousand women from all over the world in attendance. Iryna Kurowyckyj, the Na-tional Council of Women USA delegate, and I, as a delegate from the WFUWO, participated in a workshop, "Environmental Disaster and Its Effects on Women and Children." The workshop was chaired by Maja Hrudka, President of the Ukrain-ian Women's Association of Australia. In her open-ing remarks, Mrs. Sokolyk introduced the panelists that included Dr. Zoreslawa Nizhnik of Ukraine, and Ms. Susan Dessel, representative of the World Information Transfer, an organization promoting environmental literacy. I had the responsibility to thank the government of Cuba for giving medical aid in their country to more than ten thousand children from the Chernobyl zone since 1986. The

WFUWO Statement about the effects of Chernobyl disaster on the health of women and children in Ukraine and in the world was accepted and record-ed as Convention #54. We were delighted!

This conference offered a large contingen-cy of women delegates from a now independent Ukraine a chance to participate in a gathering of such magnitude. It was unnerving to learn that a man headed the official women's delegation from Ukraine. Nonetheless, we had the unique oppor-tunity to meet with delegates that included Tamara Melnyk, Olena Suslova, Lubomyra Boychyshyn, Maria Orlyk, and many others, not the least of which was Atena Pashko, who arrived privately. We had a unique opportunity to share knowledge, socialize, and discuss issues of interest to women in Ukraine and the world.

"Human rights are women's rights, and women's rights are human rights."

The First Lady of the United States of America, Hillary Rodham Clinton, courageously and strong-ly emphasized these words during her brief ap-pearance and speech. She knew that in many coun-tries, including the host country of China, women's rights were being violated. The audience exploded in a lengthy ovation. These words left a lasting im-pression on me and on the thousands of women delegates from all over the world.

In 1997, the First Lady accompanied Presi-dent Bill Clinton on his official visit to Ukraine. Thanks to her Chief of Staff, Melanne Verveer, she found time to meet with the representatives of Ukraine's NGO women's organizations in L'viv, including Atena Pashko. The trafficking of women and girls from Ukraine was one of the subjects brought up by the First Lady. Today, many years later, and in her significant role as U.S. Secretary of State, she speaks up when women's human rights are violated. Thanks to President Barrack Obama, a new position of Ambassador-at-Large for Global Women's Issues at the Department of State was established, and on April 6, 2009, Presidential ap-pointment of Melanne Verveer to this prestigious post was announced.

In 1996, *Soyuz Ukrayinok* of Ukraine cele-brated its fifth anniversary, and Atena Pashko was reelected as President. During the course of my stay in Kyiv, we had an opportunity to discuss the democratization process in Ukraine and the prepa-ration of Ukraine's youth for their role as future leaders of their homeland. The focus was on educa-tion. Ms. Pashko especially emphasized the need to increase SUU's membership and establish cultural and educational centers throughout Ukraine.

The tenth anniversary of the Chernobyl nuclear catastrophe in 1996 brought attention to

the disaster's effects on health and environment in Ukraine and throughout the world. To commemorate this event, First Lady Hillary Rodham Clinton graciously hosted a luncheon at the White House, organized with the help of Melanne Verveer. Both Lidia Czernyk and I attended, and it was a great honor to represent the only independent Ukrainian American women's organization in the United States, the UNWLA.

Such opportunities for Ukrainian American organizations to be included in ceremonies at the White House and the Capitol, as well as in briefings regarding Ukraine, emerged gradually, with the development of a closer relationship between the governments of the United States of America and Ukraine during the 1990s. One such meeting occurred in 1998, prior to Vice President Al Gore's departure to Ukraine, which was to include a visit to Chernobyl. During the course of the briefing, I noted that the WFUWO's statement regarding the effects of radiation on the health of women and children at the Conference on Women in Beijing was accepted and recorded as Convention #54. Mr. Gore requested a copy. Not having it with me, I was given a fax number to the Vice President's airplane because he was scheduled to depart within a very short time. It was promptly faxed from the UNWLA office. The Vice President not only included this information in his speech but also sent us a copy and a photograph taken in Chernobyl.

The tragic death of Ukrainian Parliament Deputy and Presidential candidate, Viacheslav Chornovil, on March 25, 1999, dealt a great blow to his wife, Atena Pashko. In a telephone conversation she informed me that at the time of his car accident she was talking to him on his mobile phone. She heard the crash... and realized that it was their last conversation. At the time of our talk, she was awaiting his body to be brought to their apartment in Kyiv. With great sadness, all I could do was listen.

Since then I have visited Ukraine a few times. During the SUU convention in 2001 in Kyiv, I had an opportunity to introduce a young professional, Professor Alexandra Hrycak from Reed College, to President Pashko, who kindly included her in the program. Prof. Hrycak was on sabbatical, researching women's movements in Ukraine, and since then she has written and published numerous papers on the topic.

I visited Kyiv again for the meetings of the World Congress of Ukrainians in 2003 and 2008. In 2008, I had full credentials as a guest while the UNWLA's newly elected president, Marianna Zajac, and Maria Polanskyj, UNWLA Scholarship

Committee Chairwoman since 2002, were delegates. I was uplifted by the warm welcome from Atena Pashko, as well as from other SUU members, and by her visit with us during our stay in Kyiv. It gave us an opportunity both to socialize and to reminisce. During this time, Maria Polanskyj and I had an opportunity to visit Viacheslav Chornovil's museum. I admired Ms. Pashko's courage as she described and explained each item on display. Her full attention was on completing the publication of the ten volumes of her husband's works. At this time, eight have been released.

Indeed, I was very fortunate, grateful, and honored to represent the UNWLA during most of the first ten years of Ukraine's independence. I thank the UNWLA membership for giving me this great opportunity. The UNWLA's role in the democratization of Ukraine continues under the leadership of our current president, Marianna Zajac.

I am grateful to God that Atena's and my paths crossed in many different parts of the world. Whether it was New York City, Kyiv, Lviv, Toronto, or Beijing, we always found time for one another. Our official organizational roles turned to friendship and mutual respect. This I will treasure for the rest of my life.

Anna Krawczuk,
UNWLA Honorary President
UNWLA President 1993-1999
UNWLA Scholarship Chairwoman 1981-1993

CAPTIONS FOR PHOTOS ON P. 6.

1. July 1993, Kyiv. UNWLA President Anna Krawczuk and Soyuz Ukrayinok of Ukraine President Atena Pashko.
2. 1998, Kyiv. Atena Pashko with SUU members, including Lilia Hryhorowych in center. From right: Luba Bilowchtchuk and Lidia Czernyk next to Ms. Pashko.
3. 1994, Kyiv. Anna Krawczuk, Atena Pashko, Viacheslav Chornovil, and Lidia Czernyk.
4. 1995, Beijing, China. 4th World Conference on Women. From left: Atena Pashko, Anna Krawczuk, Nina Karpachova, and Iryna Kurowyckyj.
5. 2003, Kyiv. Maria Polanskyj and Anna Krawczuk with Atena Pashko (center) in Ms. Pashko's home.
6. 1999, Kyiv. UNWLA Vice President Dr. Martha Bohachevsky-Chomiak presents the book, Milena Rudnyts'ka - Statti, lysty, dokumenty. Seated l-r: Dr. Martha Bohachevsky-Chomiak, Atena Pashko, Anna Rak (standing behind Atena), Anna Krawczuk, and Lidia Czernyk. Standing l-r: Alla Debeliuk, Parliament Deputy Lilia Hryhorowych, and the members of Soyuz Ukrayinok of Ukraine.
7. 2008, Kyiv. At the Viacheslav Chornovil Museum. Second from left: Maria Polanskyj, Halyna Osins'ka, Dr. H. Denysenko, Atena Pashko, and Natalia Danylenko with the members of Soyuz Ukrayinok of Ukraine and some sponsored students.
8. 2008. Our last meeting in Kyiv, Ukraine. From left: Atena Pashko, Maria Polanskyj, Larissa Kobylanska, Anna Krawczuk, Dr. Halyna Denysenko and Alla Debeliuk.

Sharing

NEWS & VIEWS...

Marianna Zajac, UNWLA President

In the final chapter of her book *Borderland: A Journey through the History of Ukraine* (1997, Westview Press), Anna Reid, former Kyiv correspondent for *The Economist* and *The Daily Telegraph*, writes: "What kind of place will Ukraine be in ten years' time? At worst, it will be a fragile, poverty-stricken buffer-state in a new divide between an introverted West and an aggressive, unstable Russia. At best, it will be a rich, heavyweight democracy in a continent-wide partnership of friendly like-minded states. Given the two countries' halting progress so far, the latter looks – cross fingers – rather likelier than the former." It was fifteen and not ten years ago when Ms. Reid posed the question and offered her prediction. It appears that she was too optimistic.

Recent evidence of the backward slide in Ukraine was the passing by the Verkhovna Rada of the highly contentious Kivalov-Kolesnichenko language bill. Under the guise of protecting "regional languages," the legislation significantly increases the role of the Russian language. The very many warnings about the deeply divisive nature of this law deserve the president's attention, as do the shocking procedural violations in the way the draft bill has been pushed through. Halya Coy-nash, a member of the Kharkiv Human Rights Group, states that "in the face of clear public concern and infringements of the Constitution, Yanukovich's signature would deliver a grave blow to Ukraine's already beleaguered democracy." In light of this serious situation, UNWLA's Vice President of Public Relations, Lidia Bilous, authored an open letter to President Yanukovich and stated our organization's position and deep concern over the stance of the Party of Regions. The letter can be viewed on page 10 and the UNWLA website. The letter was e-mailed to Anna Herman, advisor to the President of Ukraine. We have not received a response. Ignoring the appeals made by his own citizenry and the outside world, President Yanukovich signed the bill on August 8th. Ukrainian diaspora organizations are uniting and calling on their compatriots around the world to unite in order to protect the Ukrainian language.

The May 2005 issue of *Our Life* describes the details of the events surrounding the burn injuries of five-year old Anastasia (Nastya) Ovchar of Ukraine and of her eventual transportation to and care by the doctors of Boston's Shriners Hospital. Our community was very generous at the time of this family's tragedy in creating the UNWLA Nastya Ovchar Fund. Several substantial cash donations were personally given to Olya Ovchar, mother of Nastya, by Honorary President Iryna Kurowyckyj. The years have flown by but Nastya still requires medical attention and repeated reconstructive surgery. Anyone who has been reading *Our Life* during the past year will recognize the name of Dr. Gennadiy Fuzaylov—President of DCtoHC (Doctors Collaborating to Help Children)—with whom we have partnered to aid the pediatric burn care unit at Hospital #8 in L'viv. Dr. Fuzaylov was involved with Nastya's initial care and continues to be through today. Dr. Fuzaylov and his team performed surgery on Nastya in Kyiv in 2010 and once again this July as the Ovchars returned to the United States on July 17th. I must thank Consul General Serhiy Pohoreltsev for arranging a driver to transport Nastya and her mother from J. F. Kennedy Airport in New York City (their flight was donated by Aero-svit) to Shriners. Another reconstructive surgery took place on July 23rd. The UNWLA has been covering housing, meals and miscellaneous costs for the Ovchars since Nastya became an outpatient on August 5th. All billing will be forwarded by Shriners to our offices and we will be reimbursing Shriners for this outlay—a very controlled and transparent process.

During this process, it has been my privilege to come in contact with Mr. Roman Zajac (no family) of Chicago, IL. He is a noted community member and activist who is also known for his endless efforts to help children in Ukraine. One of his fundraising projects was to help Nastya Ovchar, and he was able to raise \$9,000 from his local community. Mr. Zajac funded Nastya's 2008 trip and treatment at Shriners. After our discussion with Mr. Zajac, he decided to turn over the remainder of this fund (\$4,653.67) to the UNWLA Ovchar Fund to be combined for use in Nastya's future treatment. We thank Mr. Zajac for his support in this matter.

According to the doctors, Nastya is eligible to return annually to Shriners until the age of 21. The UNWLA will be covering these continued expenses from the Ovchar Fund. I have been in contact via telephone with Mrs. Ovchar and have offered the UNWLA's help and advice when and if needed. Olya Zabolotina, member of Branch 126,

Top from left: Olya Zabolotina and her son Alex.
Bottom from left: Olya Ovchar, Nastya Ovchar,
and Dr. Gennadiy Fuzaylov.

has been instrumental in organizing visits and support of Nastya and her mother during their stay. At this time, there are two other children from Ukraine at Shriners and there are three additional young patients arriving in the near future. Branch 126 has been invited to become involved with the families to make their difficult stay in Boston a little more tolerable. We thank them in advance.

Sophia Hewryk, Vice President of Cultural Affairs, and I will be in Ukraine from August 23rd to Sept 6th to attend several important events in L'viv. The October issue will report on the inauguration of the UNWLA lectureship at the Ukrainian Catholic University (Sept 3rd)—please see official invitation on p. 3—and the dedication of the Learning Center at Hospital #8 in L'viv, funded by the UNWLA's Marusia Beck Fund. However, we will also be attending the closing ceremonies of the 100th anniversary of PLAST, the elevation of Father Borys Gudziak to Bishop of France, Switzerland and the Benelux countries, and celebrating Ukraine's Independence Day in L'viv. 'Til the October issue then...

ВЕБСАЙТ СУА

Союз Українок Америки має вебсайт, на якому Ви можете подати оголошення про збори, повідомити про події Вашого Відділу чи Округи, ознайомити інших із своїми програмами.

Адреса вебсайту СУА: www.unwla.org

Пробу подавати інформацію українською і англійською мовами і вислати їх або на e-mail адресу: суаwebmaster@UNWLA.org, або: Zoriana Haftkowycz, 761 W. Foothill Rd. Bridgewater, NJ 08807. Тел. 908-231-9158. Чим більше світ про нас знатиме, тим краще.

L'viv Radio Reports on the UNWLA's Collaboration with Hospital #8

The President of the L'viv branch of the Ukrainian Women's League of Ukraine, Olya Pastushenko, recently shared with us the local radio report on an aspect of the UNWLA's joint project with *Doctors Collaborating to Help Children* (DCtoHC)—the purchase of new medical equipment for the Burn Care Unit at L'viv hospital #8.

The unit has received a new surgical microscope, bed side cardiac monitors, and infusion pumps for controlled delivery of nutrients and medications into a patient's body. The doctors interviewed for the radio report, including the Head of the Burn Care Unit, Dr. Vasyl Savchyn, expressed their enthusiasm over being able to give their patients higher quality care using this new equipment.

The medical supplies were purchased with the funds from a Rotary International matching grant, which was obtained largely because of the UNWLA's involvement. Dr. Gennadiy Fuzaylov, DCtoHC President, applied for the grant and enlisted the UNWLA as well as the Boston Rotary club to raise the first \$10,000 required by the grant. The UNWLA donated \$6,000.

The report also mentioned the UNWLA's earlier donations of equipment to the Burn Care Unit and outlined other aspects of the UNWLA/DCtoHC partnership, including their plans for the Learning Center at the Burn Care Unit and possible future medical personnel exchanges.

Olesia Wallo

To our new members - Welcome!

PHILADELPHIA REGIONAL COUNCIL

43 STEFANIYA BEDNARSKA
88 VERA CHAJKOWSKY DUTTON

BRANCHES-AT-LARGE

56 PATRICIA HELEN ZALIZKO
78 TETIANA POLIANSKA
10 VERA VIZIR

MEMBERS-AT-LARGE

ANNETTE OGRODNIK CORONA
MARTA PANASIUK DELGOBBO
MARIA DUBAS
CHARITA PETRINA
CHRYSTIA SONEVYTSKY

Ukrainian Woven Rugs aka *Kilims* aka *Kilyms* aka *Kylyms*

Viewing the current exhibit of the magnificent and diverse Ukrainian *kilims* at the Ukrainian Museum in NYC, I remembered the auction in April of 1981 that sparked my interest and initiated my research into Ukrainian rugs. The auction took place at John C. Edelman Galleries in New York City, which specialized in rare rugs, tapestries, and textiles. I was surprised to note that one of the featured rugs was a rare Ukrainian rug, 7'9" x 5 '3", from the late 19th century; the winning bid was \$3,250.00.

During my subsequent research into *kilims*, every new discovery opened my eyes to our rich heritage and the artistic talents of Ukrainian people. I shared my knowledge with a Connecticut historical society, several women's organizations, and lectured at Ukrainian Cultural Studies camps at Soyuzivka in the 1980s.

Historical sources vary: some state that the weavings were imported from Byzantium to Kyiv, others note that the Pecheniks, Polovtsi, Turks, Berendii, and other nomadic peoples used wool for weaving and brought the art with them when they settled in Ukraine.

Sergei I. Rudenko's expedition in 1947-1949 to Pazyryk Valley burial mounds found knotted pile rugs and confirmed that the art of rug weaving/knotting dates back to the 5th century BC.

Kilims were utilized in princely courts as indication of unity at important meetings, as chair covers; also for funeral rituals. The oldest written reference to *kilims* dates back to 997, describing the custom at the funeral of the Derevlyanian Prince Oleh when his body "was placed on a *kilym*." There are references to the same ritual

being performed in 1015 and in 1097, during the funeral ceremonies of Prince Volodymyr and Prince Vasylo respectively.

In 1100, at a meeting of royal princes in Vitachev, Volodymyr Monomakh said to Prince David Ihorevych: "You have come and are sitting with your brother on one rug."

During the 15th century, rugs were shipped from the East to Western Europe through Ukraine, and Ukraine became a rug trade center. Rugs were frequently mentioned in various documents, such as wills, court proceedings, and inventories. For example,

- **1547** Prince Fedir Sangushko's will included a *kilim* among his bequests to his wife;
- **1578** part of Maria Holshtanska's dowry included two serf weavers, Yurko and Fedir;
- **1578** Zhydychn Monastery in Volyn listed 10 *kilims* among its inventory.

Before 1692, Kyiv's Pecherska Lavra had a workshop producing *kotsy* with *kilim* ornamentations. Beginning in the 18th century, a number of *kilim* workshops were founded in Korsun, Makhnivka, Nemyriv, Tulchyna, Yanushpil, Zalivtsy, and L'viv.

Popularity of *kilims* continued to spread, and they often replaced eastern silk tapestries and Persian rugs. *Kilims* were often depicted as background in paintings.

In 1888, Volodyslav Fedorovych founded a *kilim* school in Vikno, the Ivano-Frankivsk region.

In 1905, Bohdan Khanenko, a wealthy industrialist and art collector, organized a weaving cottage industry in Olenivka, the Donetsk region.

A rare Ukrainian rug auctioned at a prestigious auction house in 1981 in NYC.

In 1922, M. Kurylenko established a school/workshop in Kosiv, the Hutzul center of the industry. Both the Vikno and the Kosiv schools attempted to revive local patterns and incorporated designs by famous Ukrainian artists—R. Lisovsky, P. Kholodnyj, M. Butovich, and Olha Kulchytska.

Rug designs varied by region:

- West Galician *kilims* had geometric ornamen-

tation, and the whole surface was woven in parallel lines.

- The Poltava region in Eastern Ukraine used plant motifs, flowers, and designs similar to those on *pysanky* and embroidery. The ornamentation was put in first and then the background was filled in.
- The Kharkiv region used patterns of small flowers scattered over a series of square fields.
- The Kyiv region emphasized broken lines and utilized patterns with smaller motifs.

During the Soviet period, the Ukrainian *kilim* industry experienced severe changes. The government forced the traditional designs of individual nations to be mixed or changed, and the centuries-old magical symbols depicted in folk art were replaced with portraits of Soviet leaders and scenes from Soviet life.

Today *kilims* are produced with traditional as well as somewhat more modern patterns on Axminster and Jacquard machines. Currently, the most respected school of this art form is the Lviv National Academy of Arts, which includes the Textile Art Department. Oleg T. Minko, a painter and one of the professors at this department, is among the most established and respected artists in Ukraine.

The UNWLA has always played a role in bringing this art to the public by sponsoring exhibits, such as the 1981 Ukrainian *kylyms* exhibit at the Balch Institute in Philadelphia.

Thanks to the Ukrainian Museum, the keeper of our culture, for displaying this art form in the United States and preserving this rich art for future generations. Come to the exhibition of Ukrainian *kilims* at the Ukrainian Museum before October 21, 2012, and view the majestic work of our forefathers.

Orysia Nazar Zinyecz

Attention Prospective Authors

We would like to invite press secretaries of UNWLA branches and all readers of English-language materials in *Our Life* to write and submit articles, activity reports, book/film/theater show reviews, profiles of interesting women in your branches and communities, or stories about various aspects of life in the Ukrainian diaspora—in short, anything that you think might interest *Our Life* readers, whether informative, educational, or simply entertaining!

Please include a telephone number with your submissions.

ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ В ЧІКАГО

Союзьанки Округи Чікаго.

Писанки – робота Лариси Кецало.

Біжутерія – робота Віри Самиці.

Цьогорічне спекотне літо додає настрою. Кожному з нас хочеться сидіти в хаті і не виходити з неї. На вулиці температура повітря сягає понад 100° F.

Український Культурний Осередок парафії св. Володимира і Ольги в Чікаго запрошує союзьанок Округи Чікаго, прихильників СУА та гостей на День Союзьанки. Вже з самого ранку метушаться пані, приготівляючи залю, обід, солодке та каву.

Щорічно в червні Округа СУА в Чікаго проводить День Союзьанки. Колись День Союзьанки відбувався біля озера на Rawnd Lake. Останніми роками святкуємо День Союзьанки в українському селі.

Голова Округи Любомира Калін привітала присутніх, подякувала голові організаційного комітету пані Вірі Трощук та всім членкиням Округи СУА Чікаго за їхню працю в підготовці Дня Союзьанки.

Зібралась велика українська родина. Можна було спостерігати, як за обідніми столами групами, родинами збирались союзьанки, смакуючи українські страви. Святковий настрій додавало проведення льотерії. Можна було виграти торт, приготівлений членкинею 29-го Відділу СУА Вірою Трощук, чи грошові винагороди, подарунки, несподіванки.

Крім цього, можна було придбати шарфи, розписані на шовку місцевим дизайнером Ерікою Комоні; жіночі прикраси Лариси Кецало, членкині 101-го Відділу СУА; українські гердани, вишиті торбинки та багато інших виробів місцевої вишивальниці Анастасії Жмендак; різного виду писанки членки 101-го Відділу СУА Віри Самиці.

101-ий Відділ СУА пропонував книжки своєї патронки відділу Ліни Костенко та диск українських пісень у виконанні Віри Бойчук, учасниці Дня Союзьанки в Чікаго у 2010 році. Зараз Віра Бойчук проживає в Україні, працює лікарем в одній із клінік Івано-Франківська.

З гарним настроєм повертались всі до своїх осель.

– Дай, Боже, зустрітись ще на другий рік всім разом, – бажали собі союзьанки.

*Марія Щерб'юк,
пресова референтка.*

НОВА УПРАВА 29-го ВІДДІЛУ СУА, ОКРУГА ЧІКАҐО

Коли наближався місяць березень, то члени управи відділу зітхнули з полегшенням. Після дуже інтенсивної підготовки ми святково відзначили 50-ліття багатогранної, різноманітної праці 29-го Відділу СУА. Хоч допомагали всі членки, але основна частина плянування та виконання програми нашого радісного свята лежала на плечах комітету та управи відділу.

Врешті відбулися Загальні збори відділу та перевибір управи, яка започатковує друге 50-ліття діяльності. З ентузіазмом новообраною головою 29-го Відділу СУА стала Катя Івасишин. Вже давня членка, працююча Оля Дяченко стала її заступницею. Таня Винниченко, яка останні кілька років так гарно прикрашає на комп'ютері кореспонденцію відділу, погодилася даліше радувати нас листами з естетичними візерунками. Ляля Савин буде уважно слухати на сходах наших балакучих пань (які всі зараз говорять) і старатиметься протоколувати, що саме було вирішено.

Фінансова секретарка Ліна Косик буде сумлінно збирати членські вкладки та інші оплати. Ми дуже вдячні Олі Дяченко, яка

погодилася ще й на наступний рік виконувати функцію скарбника.

Орися Покорна буде продовжувати справи культурно-освітньої референтки. Ірена Біляк і Гандзя Маршал стараються придбати нових членок до відділу і репрезентувати наш відділ в американському оточенні, ставши референтками зв'язків.

Тяжко буде заступити референток суспільної опіки Любу і Лесю Коломиєць, які довгі роки несли розраду хворим і пам'ятали про потребуєчих, але тепер Віра Зельвак це напевно справно виконає.

Господарську референтуру перебирає Віра Макаревич з умовою, що всі членки відділу їй допомагатимуть. Рута Галібей буде описувати все, що діється у відділі.

Контрольну комісію очолює Ева Зленко в товаристві Дарії Ярошевич і Марійки Гриневич.

Бажаємо новообраній управі 29-го Відділу СУА багато успіхів у другому 50-літті!

Рута Галібей, пресова референтка.

UNWLA BRANCH 124 SPENDS AN EVENING AROUND THE WORLD

The UNWLA's Branch # 124 of St. Petersburg, Florida, was invited by the St. Petersburg International Folk Fair Society to the McMullen Booth Elementary School on March 9, 2012, to join with 12 other groups and to represent Ukraine, sharing knowledge about its culture.

Katia Guran, Branch 124 member, came in her lovely Ukrainian embroidered blouse to dazzle the students and adults with her expertise in making *pysanky*. One student was so impressed with her egg decorating that he spent most of the evening watching her and asking many questions. Katia gave him a *pysanka* for his interest. He was thrilled with his prize.

Marusia Serna, another Branch 124 member, also dressed in a beautiful embroidered blouse and exhibited her treasures from Ukraine. Many of those present showed a lot of interest, and she answered many questions. Her *bandura* was the biggest hit, but her carved items and embroideries also attracted attention.

We received good feedback from all who attended and are sure that the students, parents, and teachers will remember seeing Ukrainian artifacts and hearing all about Ukraine for a long time. What a wonderful way to spend an evening...

Vera K. Swade, Branch 124 Press Secretary

ДЕНЬ МАТЕРІ Й БАТЬКА В ГЛЕН СПЕЙ, Н.Й.

Виконавці Свята Матері й Батька в Глен Спей, Н.Й. (Фото: Карел Конрад)

“Де взяти слів, щоб вдячність передати
За все добро, за ласку, за любов,
За світ оцей, що нам подарували,
І за тепло, що даруєте знов.”

Такими словами завершено Свято Матері й Батька, яке zorganizував 62-ий Відділ СУА в неділю, 17-го червня 2012 р. в Глен Спей, Н.Й. Впродовж багатой програми свята лунали слова любови і подяки до батьків у деклямаціях, доповідях, піснях і інших виступах.

Голова 62-го Відділу СУА Надя Райш відкрила свято, привітала присутніх та передала ведення святочної програми Любі Наконечній, імпрезовій референтці відділу, котра підготувала програму.

Деклямації Святослави Гой-Стром, Аді і Марусі Шабловських, Богдана Костика та Люби Наконечної звеличали матерів і бабусь, бо “в устах материнських ... душі заповіт” та склали їм подяку “за щирість сердечну та турботу про нас.” Поклін нашій небесній матері віддала Гануся Петрівська, котра продеклямувала вірш про Богородицю з поеми Тараса Шевченка “Неофіт”. Лариса Козак відчитала казку “Легенда про матір”.

Отець Ярослав Костик та його син Богдан заспівали пісню „Мамина молитва” при супроводі на фортепіано Богдана, в якій просили “помолися, мамо, ти за сина й дочку, помолися, рідна, за своїх внучат”. Богдан Костик також виконав фортепіанове сольо: музика Берковича на тему Паганіні.

Трьохрічна Мія Любезнік зачарувала присутніх балетом-танцем під музику Шопена, акомпанювала на фортепіано її бабуся Ніна Славінська, до котрої маленька Мія прибігала в час танку з поцілунками й обіймами.

Жіночий ансамбль у складі: Оксана Крупка, Уляна Ковалик, Ірина Костюк, Анна Плескун, Ганя Пищимуха і Зюна Мартинець при музичному супроводі на баяні Івана Балія виконали пісні: “Рушник” (слова Андрія Малишка, музика Платона Майбороди), “Чорнобривці” (слова Миколи Сингалівського, музика Володимира Верменича) і “Пісня про тата” (слова і музика Наталії Май).

Присутні в залі нагороджували обильними оплесками всіх виконавців. Під час закриття свята заступниця голови відділу Оксана Крупка подякувала присутнім за участь, а виконавцям програми за їхню працю, що вложили у підготовку й виконання свята. Спеціальну подяку члени 62-го Відділу СУА зложили Стефі Полегенькій за її кожноточасну поміч у влаштуванні імпрез та базарів нашого відділу, яку всі присутні підтвердили співом – побажанням багатоліття для неї і всіх матерів і батьків.

“Нехай вас пам’ятають внуки й діти,
Нехай в саду співають солов’ї,
Бажаєм вам за сто в здоров’ї жити,
Добра і щастя в вашому житті.”

Зюна Мартинець,
пресова референтка 62-го Відділу СУА.

ЗАКІНЧИВСЯ ШКІЛЬНИЙ РІК У СВІТЛИЧЦІ 130-го ВІДДІЛУ СУА, ОКРУГА ОГАЙО

Діти Світлички 130-го Відділу СУА, Огайо. Світлила Наталка Симс.

Традиційне закінчення шкільного року Світлички відбулося в суботу, 8 червня 2012 р. в домівці СУА. Діти у вишиванках і з традиційними шапками градуантів звеселяли присутніх деклямаціями та піснями. До цього виступу їх гарно підготували вчителі Світлички Наталя Боднар, Ніна Кулик та Беата Федорюк. Родичі та гості мали нагоду налюбуватися виступом своїх дітей та внуків.

Слід відзначити, що членка 130-го Відділу СУА д-р Марта Якубович дуже вміло провадить адміністрацією Світлички.

Дарія Федорів, голова Окружної Управи Огайо.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 97-го ВІДДІЛУ СУА ім. МАРУСИ БЕК, БАФФАЛО, ОКРУГА ПІВНІЧНИЙ НЬЮ ЙОРК

Загальні збори 97-го Відділу СУА відбулися 25 січня 2012 року. Присутніх союзниць було 25. Відділ нараховує 32 членки. Голова відділу Люба Процик відкрила збори. Голова зборів Наталка Леван зачитала порядок нарад, який було схвалено одногосно.

Прозвітували усі члени управи відділу: скарбник, протоколярна секретарка, Контрольна комісія та референтки: організаційна, суспільної опіки, стипендійна, пресова. Останньою звітувала голова відділу Люба Процик, яка подякувала усім союзницям за їхню співпрацю.

Номінаційна комісія представила членів нової управи відділу на 2012 рік. Обрано управу відділу в такому складі: Роксоляна Пікас – голова; Марта Стасюк – заступниця

голови і референтка стипендій, Ірина Коновка – скарбник, Люба Процик і Надя Бергенсток – протоколярні секретарки, Раїса Шкільна – кореспонденційна секретарка і пресова. Референтки: Христя Коновка – організаційна, Ксеня Депутат та Марія Пашковська – імпрезові, Анна Ткалич – господарська, Лариса Самотовка – зв'язкова, Христя Бейгер – суспільної опіки, Стефа Гайер – мистецько-музейна, Оля Лавні, Ірена Бурда, Дарія Пристайко – Контрольна комісія.

Новообрана голова відділу Роксоляна Пікас подякувала за довір'я і попросила всіх союзниць до дальшої активної співпраці.

Раїса Шкільна, пресова референтка.

Від редакції. Дорогі читачі! Просимо подавати свої особисті історії, пов'язані зі збереженням української ідентичності в Америці та вихованням дітей в українському дусі.

UKRAINIAN FOLK ART ON DISPLAY IN FLORIDA

The project to exhibit Ukrainian folk art in the local communities was headed by Tania Silecky and Lidiya Mychalowicz, Art and Museum officers for Branch 56 in North Port, Florida. With the support and aid of other branch members, they organized elaborate displays of Ukrainian folk art and conducted *pysanky* workshops in five libraries in North Port, Venice, Englewood, and Sarasota.

The display at Jacaranda Library in Venice was prepared by Roma Guran and Oksana Lew. Each of the three buildings of the library featured a different aspect of Ukrainian folk art. Trypillian ceramics were displayed in the first building, the second one had an exhibit of Ukrainian Easter baskets and *pysanky*, and the third one showed Ukrainian Hutsul ceramics and woodwork.

Branch members who put together the display at the North Port Library included Katusya Kobryn, Larissa Shpon, Tania Silecky, and

Tania Silecky demonstrating the art of pysanky.

Ulana Stadnyk. Their exhibit included Ukrainian artwork, Easter baskets, *pysanky*, embroidery, encrusted woodwork, and ceramics.

The displays in the libraries in Englewood and Sarasota were prepared by Lidia Bilous, Tania Silecky, and Lidiya Mychalowicz.

With great skill, Tania Silecky demonstrated the art of making *pysanky* at all the above-mentioned libraries as well as at the Gaspane Garden Women's Club and the Emeritus Nursing Home. With her guidance and the help of branch members Orysia Zynych, Ann-Marie Susla, Lidiya Mychalowicz, and Larissa Shpon,

workshop participants made their own *pysanky*.

The library exhibits and *pysanky* workshops were very well received by visitors and workshop participants. Branch 56 will be repeating this successful event in April of 2013.

Olya Retcka-Stasiuk,
Press Secretary

Марта Тарнавська

БУВАЛЬЩИНА

Що таке бувальщина? Це розповіді про події, не видумані, а справжні – те, що справді відбулося. Літературна бувальщина – це звичайно анекдоти з життя славних письменників. Треба пам'ятати, що анекдоти – це не видумані жарти, а дотепні історії з життя людей, розповіді, які часто кидають додаткове світло на визначні постаті минулого.

Я пропоную низку таких анекдотів з життя, що їх я не видумала з власної фантазії, а зібрала з різних джерел, або з власної пам'яті.

В бібліотеці юридичної школи Пенсильванського університету, де я провела майже три десятиліття свого професійного життя, в 1990-их роках мала місце така багатозначна і повчальна сценка.

На пункті видачі книг чергує нова працівниця, недавно прибула з України, Надя Петрик. Надя говорить ще недосконалою англійською мовою, але добре дає собі раду, обслуговуючи студентів. Каже до неї студент права, звернувши увагу на її чужинецький акцент: «А ви звідки приїхали?» «З України», – відповідає Надя. «Оо! Я також українець!», – тішиться студент. «А ви розмовляєте українською мовою?» – запитує Надя. «О ні! Це дуже-дуже важко, я не вмію». В цей час наближається до виходу чорний працівник бібліотеки, Рей Трент, завідувач палітурного відділу і звертається українською мовою до Наді: «Гарно вас бачити! Чудовий день сьогодні!» Рей Трент працював поряд з Надею і від неї навчився кілька українських фраз.

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

До нас пишуть...

Із Бразилії...

Вельмишановна Пані Полянська!

Слава Ісусу Христу!

Звертаюсь до Вас цим листом, щоби привітати і зложити сердечну подяку за поміч для мене, що б я могла закінчити мої студії в університеті в галузі соціології. [...] цього року я живу в місті Іваїпора, працюю в Колегії Св. Ольги. Тут є початкова і середня школа, що належить до Інституту Катехиток Серця Ісусового. Я дуже задоволена тому, що можу ставити в практику все, що навчилася в університеті. [...] суботами працюю при катехизації в українській громаді та українській церкві Св. Йосифа, приготавляю одинадцять дітей до першого Св. Причастя.

Лусіана Кулик із братом Іваном Павлом та сестрою Луселією.

Бажаю Вам Божого благословення та успіху у Вашій праці. Щиро дякую моїм спонсорам впродовж мого навчання від початкової школи до закінчення університету.

*Лусіана Кулик
Іваїпора, Парана, Бразилія*

В початковій та середній школах Лусіана одержувала стипендії із Меморіального Фонду ім. бл. п. Неонілі Кліш.

Mr. & Mrs. Alex and Irene Khowaylo of New Jersey, sponsored her during her tenure at Universidade Estadual de Ponta Grossa, Parana, Brazil, until her graduation in 2011.

Congratulations are in order to Mr. & Mrs. Khowaylo!

Maria Polanskyj

З України...

Добрий день шановні члени Стипендійної Акції Союзу Українок Америки і Ви, шановна пані Марія Полянська!

Пише до Вас із далекої України з м. Яворова, що на Львівщині Володимир, студент другого курсу Національного Університету «Львівська політехніка», інституту комп'ютерних наук та інформаційних технологій, спеціальність «програмна інженерія» [...] хочу Вас повідомити, що перший курс денного відділення університету я закінчив успішно 8 травня [...] я лікувався десять днів в Сакському Центральному Військовому Клінічному санаторії від наслідків вірусового енцефаліту, яким я захворів 2006 року. [...] 14 червня 2012 ми вже були дома і Слава Богу! Бо я вже скучив за нормальним інтернетом. Всюди добре, а дома найкраще! [...] Дякую Вам пані Маріє, що допомагаєте мені матеріально.

Володимир

*33-ій Відділ СУА опікувався Володимиром.
МП*

Стипендіят Володимир

ІЗ РІЗНИХ НАГОД

Вітаємо Дорогу Лесю Стебельську із Днем Народження та пересилаємо 80.00 дол. (через 83-ий Відділ СУА) на навчання сиріт в Україні під опікою Стипендійної Акції СУА. Бажаємо всього найкращого, кріпкого здоров'я та Многая Літа!

Лідія і Ярослав Черники

Вшановуючи День Народження Лідії Черник пересилаємо 100.00 дол. на потреби Стипендійної Акції СУА та навчання знедолених дітей в Україні, через 98-ий Відділ СУА. Вперш за все, бажаємо Ліді скорого повороту до повного здоров'я, сили та Многих і Благих Літ!

Анна, Бернард і Мирон Кравчуки

Замість дарунків з нагоди Золотого Ювілею вінчання, наших дорогих – сестри Ані і Бернарда Кравчуків, пересилаємо 100.00 дол. на потреби Стипендійної Акції СУА, через 98-ий Відділ СУА. Ювілятам складаємо найкращі побажання “ Многих Літ” та багато Божих ласк.

сестра Таїсса Мелешко і сестринок Роман Децик

Happy 50th Wedding Anniversary to our dearest friends Anna and Bernard Krawczuk. Please accept our contribution of \$100.00 to the UNWLA Scholarship Program through UNWLA Branch 98 in New Jersey.

Rita and Raymond Oberleitner

On behalf of UNWLA Branch 98 membership we thank Mimi Polanskyj for a successful fundraiser for the benefit of UNWLA Scholarship Program. We are very grateful to Mimi for donating her commission of \$286.00 to our cause.

Victoria Mischenko, President UNWLA Branch 98

У ПАМ'ЯТЬ

Шановні, Дорогі Панство Полянські!

З великим зворушенням перечитала в “Нашому Житті” (за травень) Ваші співчуття і даюк на Стипендійну Акцію СУА в пам'ять моєї сестри д-р Марії Фішер-Слиш. Щиро, щиро дякую і залучую 100.00 дол. на Стипендійну Акцію СУА.

Ярослава Панчук

Зі смутком ми попрацювали довголітну членку 89-го Відділу СУА, Ірену Телюк, яка жертвенно підтримувала усі акції СУА, зокрема Стипендійну Акцію. Замість квітів та в пам'ять дорогої союзнянки пересилаємо 50.00 дол. на потреби Стипендійної Акції СУА.

Ольга та Зенон Савчуки

Замість квітів на свіжу могилу Мирона Стебельського, мужа членки 86-го Відділу СУА, пересилаємо 50.00 дол. на потреби Стипендійної Акції СУА через 98-ий Відділ СУА. Дорогий Лесі та її родині складаємо щирі співчуття.

Марія та Богдан Полянські

ПОЖЕРТВИ ЗА ЧЕРВЕНЬ І ЛИПЕНЬ 2012

1,170.00 – Збірка 107-го Відділу СУА (107)

558.85 – Люба Більовщук (98)

550.00 – д-р Стефан і Тамара Тимків (78), 50-ий Відділ СУА (50)

450.00 – Д-р Дарія Новаківська Лисий (54),

394.00 – Збірка 111-го Відділу СУА (111),

350.00 – 83-ий Відділ СУА (83)

330.00 – Marion Bartoszyk (78)

280.00 – Mimi Polanskyj (98)

250.00 – Alex I Khowaylo

220.00 – Юрій Р і Анна Г Зелінські, 108-ий Відділ СУА (108)

110.00 – Евген і Лана Бабій (106), Володимир і Тамара Денисенки (вільна членка), Dr. Orest & Mrs Maria Kozicky, Jeffrey L & Sofia Shields,

100.00 – Мирон і Галина Вілінські,

60.00 – Ефрозима Принада

50.00 – Cathy A Longinotti

42.00 – Рената Бігун (28)

30.00 – Daniel I Tkach

25.00 – Ann S N Backus (98), Helen Kugler, Роман Стасів

ЗБІРКИ ВІДДІЛІВ

Щиро дякуємо 107-му Відділові в Сан Гозе, Каліфорнії, за співпрацю та проведення збірки в сумі 1,170.00 дол. З подякою подаємо жертводавців:

We are forwarding \$450.00 for 2012 scholarship renewal for our Branch's student Lucelia Kulek in Brazil.

Natalia Sydir, Treasurer

UNWLA Branch 107 of San Jose, California

In honor of my mother Stephania Shevchuk (1911-2005) please accept my donation of \$250.00 for a girl in South America (grades 5-8), through UNWLA Branch 107.

Larissa Matthews

In honor of my mother, Hanusia Kulchycky, I designate my donation of \$250.00 (through Branch 107) for a scholarship for a girl in South America (grades 5-8).

Nora Mason

Honoring Olga Zarsky Dziadiw please use my donation of \$220.00 (through Branch 107) for a scholarship for a girl (grades 9-12) in Ukraine.

Anne Zarsky Brichacek, her niece

Спасибі 111-му Відділові з Каліфорнії за проведення збірки в сумі 394.00-дол., на яку зложили:

по 125.00 – Оксана Козбур, Марта Турчин

110.00 – Людмила Вуссек

20.00 – Марія Хоркава

10.00 – М. Кудіб'як

4.00 – Любомира Слободян

Спасибі усім за благодійність!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА
М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА

ЧЕРВЕНЬ 2012

ДАТКИ

- 5,000 дол.** – Лідія і Орест Білоуси (IBM matching).
- 2,000 дол.** – Оксана Байко (IBM matching).
- 3,000 дол.** – Ігор Зварич і д-р Марта Лопатинська.
- 1,000 дол.** – Thomas & Catherine Kanarsky (IBM matching).
- по 500 дол.** – Andrew Yarosh, Dr. Mary Holo-winsky & William Chen.
- 350 дол.** – Мирон і Маріянна Заяць (IBM matching).
- 200 дол.** – Андрій Котляр.
- по 100 дол.** – д-р Христина Дурбак, Dr. Arkadia Kosybala (IBM matching), John Terela (IBM matching), Оріся Новосівська.
- 70 дол.** – Юрій і Надія Федорів.
- 60 дол.** – д-р Ігор Гулявий.
- 55 дол.** – Христина Карпевич.
- по 50 дол.** – Анна Макух, Ростислав Мілянчик, Leonid Litus, Христина Остапюк, Анна Заброцька.
- по 35 дол.** – Frank G. Serafin, Юрій Левицький, Ольга Городецька, д-р Василь Салаяк.
- по 25 дол.** – Dorothy Ceslik, Стефан і Галина Халупа, S. Pylyshenko, Mary Ann Kulish, Лідія Бук.
- 30 дол.** – Юрій і Емма Слиж (Morgan Stanley Annual Appeal).
- по 20 дол.** – Григорій Онуфрив, Остап і Анна Мацілінські.
- по 15 дол.** – Марія Бродило, Дарія Яросевич, Василь Барабаш.
- по 10 дол.** – Walter Czepizak, Olga Maryschuk-Kandel.

З НАГОДИ

З нагоди 45 ліття існування 92-го Відділу США в Манвілі, Н. Дж членки переслали **500 дол.**
92-ий Відділ США.

З нагоди 50-ліття вінчання Івана і Галини Одуляків складаємо: **по 150 дол.** – Іван і Андреа Біланюки, д-р Мілас і Звенислава Лебедович, Юрій і Зоряна Ставничі, **51 дол.** – Ірена Стецьків, **по 50 дол.** – Ірина Куровицька, Наталія Дума.

З подякою Зорянні Ключас пересилаємо даток в сумі **100 дол.** Богданна і Володимир Слижі.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів в пам'ять **бл. п. Ірини Кіндрачук** складаємо **100 дол.** Роман і Віра Андрейчик.

Замість квітів в пам'ять **бл. п. Ірини Кіндрачук** складаємо **25 дол.** Бернард і Анна Кравчуки.

Замість квітів на свіжу могилу в пам'ять **бл. п. Мирона Стебельського** складаю **100 дол.**, а родині засилаю мої щирі співчуття.

Ольга Городецька через 65 Відділ США.

В пам'ять **бл. п. Софії Баріляк**, матері Наталки Змий складаємо **100 дол.**

проф. Тарас і Ольга Гунчаки.

В пам'ять **бл. п. Іванни Марії Яцух** складаємо: **50 дол.** – д-р Юрій Остапюк,

по 25.00 дол. – Юлія Нестерук, Іся Надія Пришляк.

Замість квітів в пам'ять **бл. п. д-р Дарії Боудана** складаємо **100 дол.**

Андрій і Христина Тершаківці.

In memory of **Dr. Daria Bouadana** I am donating **\$100.00.** Thomas Hamilton

In memory of **Dr. Daria Bouadana** we are donating **\$25.00.** Rosemary and Zoe Anderson.

Замість квітів в пам'ять **бл. п. Анни Ласій** складаємо **100 дол.**

Евфрозина Мартинець і Софія Мартинець.

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

Марта Тарнавська

БУВАЛЬЩИНА

Це моє виrozumіння до людей, що могли мене не пізнавати, приносило часом несподівані наслідки. Жила у Філядельфії старша пані, з фаху інженер, Лідія Дяченко. Пані Лідія – з покоління моєї матері – знана була як така, що мала гострий язик. Її часом боялися і уникали. Одного разу я побачила її в коридорі нашого центру. Вирішила підійти і привітатися. От я підходжу до старої пані і кажу: “Добривдень, пані Лідо, як Ви маєтеся? Я є Марта Тарнавська...” А пані Дяченко до мене гостро і голосно: “Ви що? Думаєте, що я маю Альцгаймаєра і не знаю хто Ви такі?”

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ»

100 дол. – в пам'ять **бл. п. Івана Стасюка**, батька Олі Стасюк, адміністраторки канцелярії СУА. Складаємо сердечні співчуття всій родині. Наші молитви і думки з вами в часі глибокого смутку. Вічна Йому пам'ять! *Екзекутива СУА.*

100 дол. – замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Татіани Левицької-Гірки**, колишньої голови 118-го Відділу СУА (1996 – 1997). *Марта Нукас, голова 118-го Відділу СУА, Гюстон, ТХ.*

100 дол. – в пам'ять **бл. п. Софії Барияк**. Дочці Наталії Змий та родині складаємо глибокі співчуття. *Ольга і Мирон Гнатейки.*

\$50.00 – in memory of **Tatiana Lewycky Hirka**. *Martha Noukas.*

\$50.00 – in memory of **William Miller**. Branch 14 of Atlanta, Georgia extend condolences to the Family of Maria Swinsky Miller regarding the passing of her husband. Maria is a long time member of UNWLA and a passionate supporter of Ukrainian causes. Please remember William in your prayers. *Kathleen Perzik Tice, Branch 14 President.*

50 дол. – в пам'ять **бл. п. Софії Барияк**, матері нашої приятельки Наталії Змий. Родині висловлюємо щирі співчуття. *Дарія та Олександр Леськів.*

50 дол. – замість квітів на могилу **св. п. Софії Барияк**, мами нашої членки Наталки Змий. *86-ий Відділ СУА в Ньюарку, Н.Дж.*

50 дол. – в пам'ять моєї сестри **бл. п. Галини Утриско**, яка померла 7 липня 2012 р. на 96-му році життя. Галина була довголітньою членкою СУА у Філядельфії. *Володимир Кульчицький.*

50 дол. – з okazji уродин Неоніли Лехман. *Анна-Марія Сусла, членка 56-го Відділу СУА.*

50 дол. – в пам'ять **бл. п. Софії Барияк**. *Татіяна Ясінська, членка 78-го Відділу СУА, Вашингтон.*

\$25.00 – in memory of **Olha Pawliw**, mother of our member Anna Mariani Kebus. *Branch 56, Florida.*

\$25.00 – in memory of **Sonia Kuchkuda**. *Branch 56, Florida.*

\$25.00 – in memory of **Walter A. Petryshyn**, husband of our member, Helen Petryshyn. *Branch 56.*

20 дол. – *Катерина Лялюк.*

\$10.00 – *Anna Wompel.*

Всім жертводавцям щире спасибі!

ФОНД ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

1,000 дол. 83-й Відділ СУА в Нью Йорку.

ФОНД ДОПОМОГИ СИРОТАМ В УКРАЇНІ

В п'ятнадцяму болючу річницю відходу у Вічність мого найдорожчого батька бл.п. **Володимира Обуцака**, пересилаю даток в сумі **100 дол.**

Віра Обуцак

ФОНД ДОПОМОГИ БАБУСЯМ В УКРАЇНІ

25 дол. В пам'ять бл.п. **Галі Янчишин** через 56-ий Відділ СУА.

Богданна Більовщук

ФОНД ОВЧАР СУА

4,653 дол. з фонду Романа Заяця з Чикаго, створеного для допомоги Анастасії Овчар.

З вдячністю і пошаною, Ірина Рудик, референтка СО СУА.

UKRAINE AT THE OLYMPIC GAMES IN LONDON

by Olesia Wallo

Ukraine ranked 12th in the overall medal count and 14th in the gold medal standings at the 2012 Summer Olympic Games in London, having won a total of 20 medals (6 gold, 5 silver, and 9 bronze). Compared to the team's performance in all other summer Olympics since 1996, when Ukraine first participated as an independent nation, this result is somewhat disappointing (Ukrainian athletes had 23 medals in Atlanta, Sidney, and Athens, and 27 in Beijing). Nevertheless, this is still a respectable ranking among the 204 countries that competed in London.

Ukraine's medal count at these Games could have been higher, were it not for a few unexpected judging decisions. Perhaps the most frustrating judges' call happened on the day of the men's gymnastics team competition: while the Ukrainian gymnasts were already celebrating their hard-won bronze, the judges satisfied the scoring appeal from the Japanese team, which automatically put Japan in the second place and pushed Ukraine off the podium.

Despite some disappointments, the Olympic Games in London brought a number of joyful moments to the Ukrainian athletes and their fans worldwide. Ukrainian boxers had a stellar performance, winning 5 medals, including 2 golds, and delighting the audiences by reviving

some of the Ukrainian Cossack traditions. A few of them sported the popular Cossack hairdo, *oseledets'*, and celebrated each victory by dancing *hopak* in the ring.

Ukrainian athletes were also victorious in kayak and canoe sprints, bringing in 1 gold and 2 silver medals, and in fencing, with Yana Shemyakina winning a gold medal in women's individual epee and Olga Kharlan receiving bronze in women's individual sabre.

All in all, half of Ukraine's 20 medals in London were won by women athletes. Besides their wins in kayak races and fencing, Ukrainian women also medaled in rowing, shooting, weightlifting, and 2 track and field events. Women athletes also secured Ukraine's only 2 medals in team competitions. First, four Ukrainian rowers scored a victory in women's quadruple sculls, beating their closest competitors, the teams from Germany and the United States, by more than two seconds and winning Ukraine's first Olympic gold medal in rowing. And a few days later, a team of four women runners came in third in the 4 x 100-meter relay, losing only to the United States and Jamaica—teams that have long dominated in most running events. In this race, the Ukrainian runners have also set a new record for Ukraine in this event. Congratulations, team *Ukraina!*

OUR COVER ARTIST

Kateryna Krychevsky-Rosandich comes from a well-known family of Ukrainian artists. Her father, Vasyl V. Krychevsky, was a noted painter, decorator, and graphic artist. Her mother, Olena Krychevsky, worked as a painter and decorator as well. Her grandfather—a painter, architect, and folk art expert—designed the state emblem of Ukraine, the Trident (1918). Her grandfather's brother, Fedir, helped found and taught at the Ukrainian Academy of Arts and, finally, her uncle Mykola was a distinguished watercolor artist who gained particular recognition in France where he lived since the 1920s. Mykola Krychevsky had a great influence on his niece's work.

Kateryna Krychevsky-Rosandich has painted since an early age. She studied at the School of Fine and Commercial Art in Prague, Czechoslovakia, and at the University of Heidelberg in Germany. Her work was first exhibited in Ukraine in 1943. Since then, she has participated in 71 group exhibitions in the United States, Canada, Europe, and Ukraine, has had 54 personal exhibitions, and 5 "Father and Daughter" shows. Her works reside in museums and private collections of Ukraine, Canada, and the United States.

Since 1949, the artist has been living in California with her husband, Drago Rosandich.

Hot Arizona Summers Don't Scare Off Visitors

Students of the Kyiv Hockey Academy with their coaches at the Arcadia Ice Arena in Phoenix, AZ.

Even many Arizonans try to make sure they are not here in the summer, but some guests from faraway places found their way here for some amazing activities. While sitting in a McDonald's Restaurant on Thursday, July 21st, with the leader of a group of students from Vladivostok, Russia (some of whom I was hosting through People to People International), who did I see but a group of about fourteen boys who definitely looked Slavic! It was noisy in the room, so I wasn't sure of the language but only knew it was Slavic. I rushed over and asked, "Where are you from?" In nearly fluent English, one of them responded, "We are all from Kyiv, and most of us are from Kharkhiv." So they were speaking Ukrainian. I asked why they were here in hot Phoenix. They answered that they all play hockey at the ice arena nearby where we were eating. The boys had already been in Phoenix for three weeks and were soon going home.

Well, I called my husband, who was born in Kharkhiv, and told him about this astonishing discovery. The next day, Friday, he went there to watch them, and I did, too. They played a ferocious game! It turned out that all the boys were in Phoenix for a month-long hockey camp with the world-renowned coach Boris Dorozhenko, who taught them how to "power-play." He travels to other camps around the world, but lives here. He

was a star athlete himself. The boys came with their Ukrainian coach, Vadim, from the Kyiv Hockey Academy, where they live all year and only make visits home on weekends. Many of the boys also spoke English quite well. They looked very healthy and were exceptionally polite. One boy came over to where I was sitting at the restaurant with my stunned guest from Vladivostok just to talk some more with me.

I was very excited as I called Chrystia Boyko, the President of our local UNWLA branch, and asked her if she thought it was too crazy to try to put a greeting luncheon together for the Ukrainian boys' hockey team. She said, "Oh, definitely, we can do it. I'll notify our women and see what they can bring." It was decided that we should have the luncheon after church at the Ukrainian Orthodox Church in Phoenix. We have a Ukrainian Cultural Hall where both Orthodox and Catholic Ukrainians get together, or anyone who loves things Ukrainian, but in the summer it is very expensive to cool it. In addition, she said she would send out emails to everyone to come to the boys' last hockey game and wave Ukrainian flags. About 10 Ukrainians came to the game and cheered the boys on.

The next day was Sunday, and the luncheon was impressive. A good number of local Ukrainians were there and met fourteen of the

*Sunday luncheon for the Ukrainian hockey team
at the Ukrainian Orthodox Church in Phoenix.*

total twenty-eight hockey players from Ukraine. The boys were staying with host families in groups of four. As it turned out, a few of the families had prior commitments for vacations, so they were in need of some new hosts. So, after the luncheon, my husband and I invited two boys to stay with us and even the priest and his wife decided to host two. One boy came in his Ukrainian em-

broidered shirt. His host mother told us that she gave him a choice: they had planned to go on a jeep tour up north, but if he would rather come to this Ukrainian gathering, she would take him. He chose the Ukrainian event. When I remarked about how loyal he was, he said, "I'm Ukrainian."

We hope that whenever Ukrainians come to town in the future, we will be more aware of such visits. I discovered that if you look at the website of the U.S.-Ukraine Foundation (www.usukraine.org), you can find out many interesting things about projects it sponsors, such as visits by Ukrainians to all parts of the United States. Exciting things are happening in the United States with Ukrainian youth groups, for example, so Ukrainian Americans need not lose heart about some of the things going wrong in Ukraine. If this group of young hockey players is any indication, there is hope for present-day Ukraine: hope that there will be a Ukraine that keeps and honors its cultural heritage.

Kristina Efimenko, UNWLA Branch #3

ВІДІЙШЛА У ВІЧНІСТЬ

Іванна (Сяха) Яцух

З глибоким смутком повідомляємо, що 5-го травня 2012 року відійшла у засвіти довголітня членка 93-го Відділу СУА в Гартфорд, Конн., св. п. Іванна (Сяха) Яцух.

Іванна Пришляківська народилася 24 липня 1923 року в Перемишлянах Львівської обл. Вийшла заміж у 1942 році за студента медицини Михайла Яцуха. Із-за воєнних дій молоде подружжя подалося на еміграцію, і в 1946 році перебували в переселенчому таборі в Байроті, Німеччина. Не гаючи часу, Іванна пройшла два семестри дентистичних студій в Ерлянґені.

В 1949 році молоде подружжя переїхало до Філядельфії, США, де народився їх перший син Аскольд в 1953 році. Від 1954 року Сяха з сином проживала в Колчестері, Конн., у домі шваґрів, а її чоловік повернувся до Німеччини для завершення медичних студій. Через три роки молодий доктор медицини повернувся до родини і дістав працю в шпиталі для ветеранів Ракі Гілл, Конн.

В 1957 році народився другий син Михайло молодший. З того часу Сяха зайнялася вихованням дітей та веденням домашнього господарства. Ставши парафіянкою церкви св. Михаїла в Гартфорд, вступила до 93-го Відділу СУА, де виконувала функцію голови відділу в 1987-88 роках, а відтак секретарки в 1990-91 рр. Саме тоді 93-ій Відділ СУА святкував 25-літній ювілей. Цей відділ проіснував до 2002 року. Після розв'язання 93-го Відділу СУА Іванна Яцух залишилася вільною членкою нашої організації аж до смерті.

Довгі роки вона також була членом Товариства Сеньйорів при церкві св. Михаїла. Похована на парафіяльному цвинтарі в Гластонбері, Конн.

Нехай Тобі, Сяхо, американська земля буде легкою.

Арета Геран.

PAP TEST

by Ihor Magun, MD, FACP

The Papanicolaou test or smear, commonly referred to simply as the Pap test, has been utilized for decades to alert physicians to existing curable abnormalities. In the 1930s, cervical cancer, now detected with the Pap test, killed more women each year than breast or lung cancer. Today, death from this type of cancer is relatively rare.

Pap smears primarily look for cervical and/or vaginal cells that may be pre-cancerous or cancerous. They can also detect vaginal or uterine infections.

A sample is collected from the cervix and the area around it. Then the specimen is placed on a slide or in a liquid and sent to a laboratory for evaluation. The HPV (Human papilloma virus) test is frequently done in conjunction with the Pap test.

The timing of this test is important. It should not be scheduled during a period, and it is preferable that for two days before the test you do not use a tampon, do not douche, use any creams or jelly, or engage in sexual activity.

The appropriate frequency of Pap screening depends on age and doctor recommendations. New guidelines were published this year in the *Annals of Internal Medicine*. Surprisingly, screening frequency has decreased under these new recommendations.

The screenings should begin at age 21. No longer is screening recommended three years after starting vaginal intercourse. Women aged 21-65 should be tested every three years.

It is recommended to combine the Pap with the HPV every three to five years for women aged 30 and over.

Screening is no longer recommended for women 65 or older who have had three or more

normal Pap tests in a row and no abnormal Pap test result in the past ten years, or for women who had negative HPV test results in the past 10 years.

Women with a positive HPV test and a normal Pap are required to do a repeat of both tests or to receive a gene test called 'genotyping.' The latter determines if they have the most common HPV 16 and 18, which are known to be the cause of 70% of cervical cancers.

Women who have received the vaccine against HPV should begin cervical cancer screening at age 21.

A word about HPV: this virus can cause not only cancer (anal, cervical, oral, penile, vulvar, or vaginal), but also most cases of genital warts in both men and women. The virus spreads through skin to skin contact. Many individuals do not know they have the virus, so they may be spreading it unknowingly.

Although I have already written on the HPV vaccine in *Our Life*, some changes have taken place since then. Recently the vaccine has been approved to be administered to both men and women, ages 9-26. Previously, it was only approved for females. Three doses are necessary, and for the vaccine to work best, it should be administered before any sexual activity begins. It is also more effective in the earlier age group, inducing a higher antibody response. The vaccine is safe and produces no significant side effects. Since the vaccine has not been studied in individuals over the age of 26, no recommendations can be made.

Finally, it is important to remember that the only cancer which the Pap test can detect is cervical cancer. It does not detect uterine, vaginal, vulvar, or ovarian cancer. Annual gynecological evaluations are necessary, and if you notice any changes that do not seem normal, you should discuss them with your doctor.

Pay close attention to your body, follow the new guidelines, and aim to be always at your best.

Лист до редакції

Дорогі Редакторки «Нашого життя»!

[...] Цікаво написала Оріся Зінич про втрачені культурні надбання українців через неухвагу і незнання людей, котрі займаються розпорядженням даного майна.

Мені здається, що, в першій мірі, найкраще, коли старші люди самі заплянують диспозицію своїх вартісних культурних надбань. В кожному разі і старшим, і тим, що займаються тими справами, буде помічним, коли створити і опублікувати листу інституції, музеїв, бібліотек, де можна висилати ці вартісні речі. Докладні адреси і телефони повинні також бути подані.

Це мої думки до статті "Dumpling of Ukrainian Treasures".

Дякую редакції за дуже гарні і інтересні видання «Нашого життя».

З пошаною,

Надія Троян.

Лісова школа

Казка

Маленький Левчик сумний сидів на порозі свого дому і час від часу мовчки змахував непрошену сльозу з голубих оченят. І тут до нього підійшла, махаючи привітно хвостиком, собачка Ласочка. Несміливо лизнула теплим язичком курносий носик Левчика, а побачивши,

що хлопчик не відреагував на її привітання, лизнула його обидві щічки, що були вологі від сліз. Левчик поглянув на Ласочку і здивовано запитав, побачивши на собачці чисту біленьку блюзочку з вишивкою та спідничку:

- А куди ти зібралася, Ласочко, вдягнувшись так святково? - і посміхнувся. Не встиг здивуватися, як собачка відповіла йому тоненьким голосочком:

- До школи. Ти хіба не знаєш, що сьогодні першого вересня і починається шкільний навчальний рік.

- Та ж знаю. Сьогодні моя матуся повезла отак само святково вдягнених, як і ти, у вишиванках з букетами квітів Святослава і Евочку до школи, а-а-а ме-не не взяли, тато сказав, що я ще малий і аж на другий рік піду, - знову витер сльозу Левчик.

- Не плач, - знову пройшлася язичком по Левчиковому носу Ласка, - рік швидко проміне. А хочеш, я тебе заведу сьогодні до нашої лісової школи?

- А ти правду кажеш, Ласочко? Адже тобі тільки три місяці, а ти вже до школи. Мені вже п'ять років і то не беруть.

- У нас, звірят, трохи інакше рахують. Мої три місяці, то так, приблизно, як людські шість років, якраз пора братися за науку. То ходімо.

- Але я мушу дивитися за маленькою Мелясю, поки мама повернеться, бо вже дуже вона любить шкоду робити. Ось подивися, думає, що я не бачу і поволі відкриває фіртку на город, і вже маминим голосом голосно крикнув, - Меланіє! Не можна в городі грядки толочити!

- А ми візьмемо Мелясю з собою. Їй теж цікаво буде.

На невеликій лісовій галявині звірята сиділи за поваленими колодами дерев і щось шкрябали у своїх зошитах. Вчителька

Сова посунула окуляри на лоба і мовчки показала крилом Ласці, Левчикові і Меланії на вільні місця за колодою:

- Сідайте і пишіть букву «А». В нас зараз урок з української мови. Ви запізналися. Зараз Сорока принесе вам зошити і олівці. А тепер, учні, всі хором повторіть назву букви, яку ви записали.

І тут такий вереск знявся над лісом, що аж з дерев посипалось листя. Кожне звірятко кричало своєю мовою. Поросятко хрюкало, сарна мекала, лисичка тоненько тьякала, ведмедик гудів басом, вовчик запустив у небо таку руладу, що сонечко сховалося за хмаринку.

- На цей раз досить! А зараз буде перерва і другий сніданок! - Сові вдалося перекричати учнів.

На радість звірят прилетіли дві ворони з відром молока, а дві сороки - плетений з лози кошик, наповнений смачними булочками. Ворони розливали молоко у берестяні (зроблені з березової кори) біленькі кухлики, а сороки роздали булочки.

Вовчик миттю проковтнув булочку, одним ковтком спорожнив кухлика і дивився, в кого б то поцупити сніданок. Левчик не був голодний, то простягнув йому свою булочку. Таким самим ненажерою було і Порося, яке з'їло свій сніданок разом з

берестяним кухликком і сніданок Меланії, не забувши при тому добре забруднити їжею одяг. А як воно негарно їло, чавкало рильцем, аж луна йшла лісом. Лисичка була хитрішою. Перш, ніж з'їсти свою булочку, вона відкусила трошки у Вивірки і Зайчика. Зайчик не дуже тим зажурився, бо витягнув з кишені моркву з гичкою. Гичку на просьбу Поросяти віддав йому, яке разом з гичкою відкусило і половину моркви. Їжачок після сніданку метнувся до лісу і приніс на колючках рум'яних яблук, Вивірка принесла горішки.

Пролунав дзвінок - перерва в лісовій школі закінчилася. А Левчик поглядом почав шукати Мелясю - пора додому.

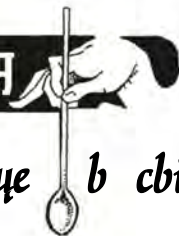
- Залишишся трохи ще, зараз буде руханка, будемо бігати, стрибати, - промовила Ласка до Левчика, - буде дуже весело. А Меланія ось там, у афиннику, ягідками ротика напихає. Бачиш?

- Мусимо йти додому, матуся напевно вже їде зі школи, то буде турбуватися, де ми поділися... Ти бачиш, Ласочко, як Мелася забруднила ягодами не тільки личко і задертого носика, але і всю суконочку. Ну, чистісінько, як те Порося!

- Зате росте вона такою хитрою, як лисичка, - відповіла Ласка, лизнула Левчика і Меланію на прощання і подася до своїх однокласників.

Святослав Левицький.

Мед – найкраще в світі лікарство

Мед з давніх давен вважається феноменальним лікарством на всі недуги. «Хто вживає мед, того недуга не візьме» – говорить народна мудрість, бо мед є прекрасним імуностимулятором. Він багатий на глюкозу, фруктозу, білки, вітаміни, мінерали, органічні кислоти, метали. Мед надзвичайно калорійний (понад 3000 калорій в 1 кг). Він багатий на фолієву кислоту, що дуже рідко зустрічається в продуктах, тому потрібний вагітним жінкам.

Медом можна успішно лікувати простуду, грип, неврози. Як заболить голова, чи людина втомлена і в ненастрої, немає наснаги до праці, приймайте по ложці меду два рази в день – після обіду та ввечері. А коли вас мучить безсоння, в голову лізуть прикрі думки, вам допоможе медова вода (ложечка меду на склянку води).

Мед корисно вживати і здоровим людям для підтримки тонуусу, насолоди. Він, на відміну від інших солодоців, не руйнує зубну емаль.

Для дітей особливо корисним є гречаний мед, бо містить в собі вчетверо більше заліза, ніж інші сорти меду.

Торт медовий

1 склянка розтопленого меду,
1 склянка цукру,
3 яйця,
1 ложка топленого масла,
1 ложечка соди,
5 склянок борошна (муки),
4 ложки мелених горіхів,
спеції до смаку: цинамон, запашний перець, мелені гвоздики.

Цукор втерти з яйцями, додати до міксера мед, топлене масло. Добре розмішуючи, додавати по черзі соду, горіхи, спеції, борошно. Замісити і поділити на шість частин. Накрити серветкою і покласти до холодильника на 24 години. На другий день тоненько розкачати і виложити до вимашеної тортівниці. Пекти у нагрітій до 300 ст. печі впродовж 15-20 хв. Коли охолоне, переложити горіховою або кавовою масою.

Бабусин медівник

1 склянка рідкого меду,	1 ложечка соди,
1 склянка цукру,	3/4 склянки олії,
6 яєць,	3 склянки борошна,
2 ложки сметани,	1 ложечка порошку до печення,
По півложечки гвоздиків і цинамону,	1 склянка січених горіхів.

Жовтки втерти з цукром до білого кольору, додати гвоздики, цинамон і склянку меду. Сметану вимішати з содою і нехай постоїть 5 хвилин. З'єднати обидві маси, додаючи олію. Борошно пересіяти з порошком до печення, а білки вбити на шум. Додати до маси борошно, мішаючи на переміну з білками. Вкінці додати горіхи, припорошені борошном. Ще раз вимішати. Виложити до двох вимашених форм розміром 12 x 3 x 2, виложених восковим папером. Пекти у нагрітій до 350 ст. печі одну годину і 15 хв. Вибирати, коли охолоне. Переложити масою за власним смаком.

Медяники дрібні

4 склянки борошна,	1 ложечка соди, або порошку до печива,
2 ложки олії,	2 ложки рідкого меду,
4 яйця,	спеції.
2 склянки цукру-пудри,	

Замісити, як у попередньому приписі. Викладати ложкою купочки тіста на змащений лист. Зверху втиснути злегка половинки горіхів. Пекти у нагрітій до 300 ст. печі до 15 хвилин.

З. Терлецька.
«Українські страви». СУА, Практична книгозбірня, ч. 4. Нью Йорк, 1981.

MASHA ARCHER

extraordinary jewelry

'maria muchin'

Available at...

The Ukrainian Museum Gift Shop
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212-228-0110 • 212-228-1947

also available online at...

www.ukrainianmuseum.org
www.masha.org
www.keithlipertgallery.com
www.pavaticollections.com
www.colletteconsignment.com
www.apassingfancy.com
www.axelsltd.com

visit www.masha.org for more venues and trunk show updates

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька

Маріянна Заяць – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Уляна Зінич – 1-ша заступниця голови
Анна Мацілінська – 2-га заступниця голови для справ організаційних
Софія Геврик – 3-тя заступниця голови для справ культури
Лідія Білоус – 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Дарія Дроздовська – кореспонденційна секретарка
Надія Цвях – скарбник
Рома Шуган – фінансова секретарка
Ольга Кузишин – пресова секретарка
Віра Кушнір – вільна членка
Марія Андрійович – вільна членка

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Рудик – суспільної опіки
Святослава Гой-Стром – виховна
Роксоляна Місило – мистецтва і музею
Марія Полянська – стипендій
Ольга Дроздович – архівар
Марта Пеленська – екологія і здоров'я
Роксоляна Яримович – вільних членок
Зоряна Гафткович – вебсайт

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон – голова
Ярослава Мулик – членка
Рената Заяць – членка
Марія Томоруг – заступниця членки
Татіяна Рішко – заступниця членки
Оксана Скипакевич Ксенос – парламентарист
Лідія Слиз – україномовний редактор журналу "Наше Життя"
Олеся Валло – англійськомовний редактор

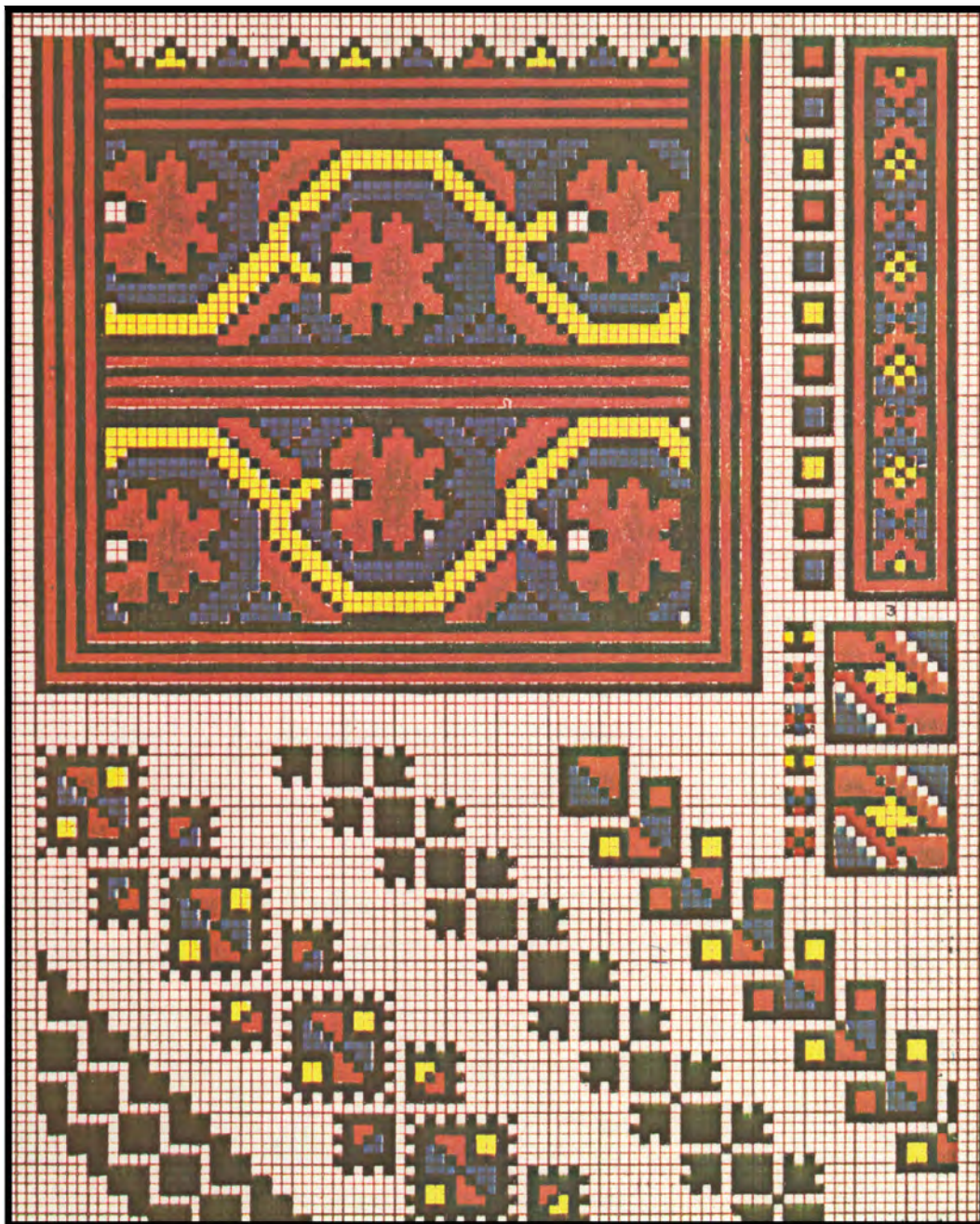
ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Яхницька – Дітройт
Ірина Бучковська – Філадельфія
Галина Романишин – Нью Йорк
Зінна Джус-ДеБол – Північний Нью Йорк
Оксана Дац – Нью Джерзі
Дарія Федорів – Огайо
Любомира Калін – Чикаго
Слава Горбата – Нова Англія
Марія Кейд – Центральний Нью Йорк
Орися Зінич – зв'язкова віддалених відділів

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: Mariapolanskyj@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

*“УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ” – ст. 6 – “UKRAINIAN DESIGNS.”
Взори з жіночих сорочок Буковини.*